JAPALAYAM RAJUS' COLLEGE
RAJAPALAYAM.

MAGAZINE

Vol. No. 2

MARCH 1975

Scanned with CamScanner

இதழுரை

எங்கள் கல்லூரியின் இரண்டாம் ஆண்டு மலரை மகிழ்ச்சியுடன் வெளியிடுகின்றோம். "சிறுகக்கட்டி பெருக வாழ்க" என்ற முதுமொழிக்கிணங்க இம் மலர் அமைந்துள்ளது என்பதனை இம்மலரினைப் படிப்போர் உணர்வர். இம் மலரில் கதை, கட்டுரைகள், முதுமொழி, நாடகம் ஆகியன ஆசிரியர்களாலும், மாணவர்களாலும் படைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இம் மலரினை உருவாக்க உதவிய ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள், அலுவலர் ஆகியோருக்கு எம் நன்றி.

இம் மலரினைப் படித்து இன்புற வேண்டுகின்றேன்.
நன்றி - வணக்கம்.

— இதழாசிரியர்

Scanned with CamScanner

THE EDITORIAL BOARD.

Prof. M. Gnanamani, M. A., — Principal.

Thiru P. Ramachandran M. A., — Convener.

" D. R. Subramanian, M. A., — Member.

" S. Vembulu, M. A., "

" N. Ramamurthy, M. A., "

" R. Dhamodaran, M. A., "

" B. Sadasivan, B. P. E., "

" R. Narayanan, M. A., "

" Gurusamy, "

— Student Chairman.

Scanned with CamScanner

Thiru S. V. CHITTIBABU, M. A., B. T.,
Vice-Chancellor, Madurai University.

Scanned with CamScanner

Thiru K. MOHANARANGAM, M. A., B. T.,
Director of Collegiate Education.

Scanned with CamScanner

Dr. M. Varadarajan, M. A., M. O. L., Ph. D.,
Ex. Vice-Chancellor of Madurai University.

Scanned with CamScanner

RAJAPALAYAM RAJUS' COLLEGE, RAJAPALAYAM

SECOND COLLEGE DAY CELEBRATIONS

(27th October, 1974)

ANNUAL REPORT

1974 - '75

Hon'ble Minister for Education of Tamilnadu, Dr. Navalar V. R. Nedunchezhiyan, gracious madam Dr. Thirumathi Visalatcni Nedunchezhiyan, eminent Industrialist of Rajapalayam Thiru P. R. Ramasubramania Raja, revered members of the Rajapalayam Rajus' College Governing Council, respected members of the Rajapalayam Rajus' College Committee, eminent citizens of Rajapalayam, Ladies and Gentlemen,

It gives me great pleasure to present to this distinguished gathering the Annual Report of the Rajapalayam Rajus' College, Rajapalayam, for the year 1974—75.

Solemnly inaugurated on the twentieth of June 1973, in the presence of the elite of Rajapalayam City and its surroundings, this College, for the present housed in the Pudupalayam Chatram Buildings right on the Madurai-Courtallam road and run by the far-famed Raju Community of Rajapalayam, has been making rapid strides in all academic directions in the sixteen months of its existence.

The Herculean efforts that are being taken by the guardians of this College to nurture it into a model institution are very gratifying.

For years the citizens of Rajapalayam and its environs were yearning that the great Raju Community, famous for their glorious achievements in the fields of nationalism, industries, agriculture and secondary

Scanned with CamScanner

education, would come forward to extend their services to the field of higher education also - and they had not long to wait.

Even though the Palayapalayam Rajus' Mahumai Fund had been exploring the possibilities of starting an Arts College from 1965 onwards, a concrete shape to their efforts was given by the appointment of Palayapalayam Rajus' College Committee on 20—8—1971. This Committee has been registered under Societies Registration Act.

Palayapalayam Rajus' Mahumai Fund have made a most note-worthy and valuable endowment of the lands worth about Rs. 5,31,700/- to the Palayapalayam Raju's College Committee by two endowment deeds. The total extent of land gifted is 51 acres and 57 cents of wet lands and 3 acres and 57 cents of dry lands inclusive of five wells and pumpsets.

The Palayapalayam Rajus' Mahumai Fund have been kind enough to provide an excellent site for the construction of College Buildings. They have so far purchased 42 acres and 15 cents at a cost of Rs. 1,14,275/-. The site purchased is an ideal one on the Mudangiar road and a few miles from the famous Ayyanar Falls in the Western Ghats.

The Mahumai Fund have contributed Rupees One lakh for the purpose of making the required endowment for starting P. U. Courses and further it has contributed Rs. 72,790/- for meeting the administrative and other necessary expenditure incurred in running the College.

The total contribution by the Mahumai Fund is as follows:

		Rs.
Agricultural lands	....	5,31,700/=
Cash Contribution :		
For purchasing College site	...	1,14,275/=
For making Endowment	...	1,00,000/=
For expenditure	...	72,790/=
Total		8,18,765/=

Scanned with CamScanner

All these funds contributed by the Mahumai Fund are administered by the Palayapalayam Rajus' College Committee. This Committee has formed the Rajapalayam Raju's College Governing Council which was registered under Societies Registration Act on 5—4—1973. This Council is in immediate charge of running the College.

We hope the tempo of College-building will increase day by day and with the blessings of the munificent Education Ministry of the Government of Tamilnadu, headed by our Chief Guest of today, the College will be a premier institution in a few years.

The Staff of the College including your humble servant here have not lagged behind the Management of the College in their efforts to build up the College. The exemplary discipline of the boys and the astounding results of the College in the University Examination of April, 1974 were the least a merciful Providence could have done to them as reward for their self-less labour which included the conducting of night-study in the campus for the city students on all working days.

I need not boast of the results. Let figures speak for themselves:

Tamil (Part I)	...	96.15%
English (Part II)	...	96.13%
Mathematics	...	83.54%
Adv. English	...	71.42%
History	...	97.50%
Commerce	...	91.48%
Economics	...	91.48%

First Classes	...	11
Second Classes	....	43
Total Passes	....	174

Overall pass percentage	...	74.68%

Scanned with CamScanner

discipline, self-reliance and a sense of responsibility. Our Social Service League are planning to continue their repairs works on the Mudurai — Courtallam road close to our College. Our Physical Education Department are planning to have one or two cautious excursions into competitive fields at the Zonal level.

Two of our boys, V. Alaga Raja and D. Sivasankaran, did well in the Essay Competition for Tamilnadu College Students conducted by the Gandhi Samaj, Madras and took part in the Gandhian Students' Pilgrimage to Gandhian Centres from 25—9—74 to 12—10—74.

Before I conclude, let me thank all of you, Ladies and Gentlemen, for your solicitude for our welfare and your kind presence here. In a special way I thank you, Sir and Madam, ahd feel sure that your patronage will be ours for years to come. My heart-felt thanks are also specially due to our beloved P. R. Ramasubramania Raja, President of this function. Last but not least, let me thank also the unseen presence of the spirit of beloved our Vice-Chancellor hovering over us like a guardian angel and telling us in his characteristic paternal way: "Go on and do better and better—and God bless you!"

Thank you.

PRINCIPAL

Scanned with CamScanner

College Governing Council

Thiru N. A. Ramachandra Raja,
President

Thiru M. S. D. Chandrasekara Raja,
Correspondent

Thiru A. A. Subba Raja,
Member

Thiru N. R. Krishnama Raja,
Member

Scanned with CamScanner

College Governing Council (Contd.)

Thiru M. P. V. Ayyanar Raja,
(Member)

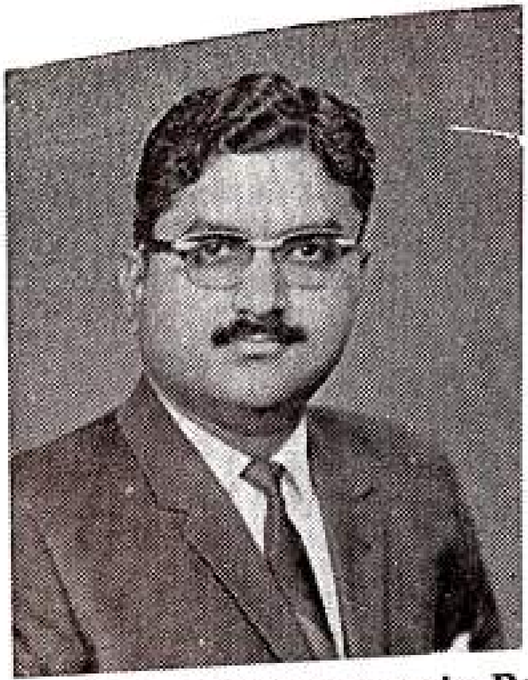

Thiru P. R. Ramasubramania Raja,
(Member)

Thiru K. R. Srirenga Raja,
(Member)

Thiru S. George Muller,
(Principal Pope's College-
University Representative)

Scanned with CamScanner

RAJAPALAYAM RAJUS' COLLEGE, RAJAPALAYAM.

Department of Physical Education

ANNUAL REPORT FOR 1974 — 75.

It gives me great pleasure to present the Annual Report of the Department of Physical Education for the year 1974—75.

On 1—7—74, we started our regular programme in the field of sports and games. We are happy to say that all our boys took to compulsory games with great volition.

To infuse enthusiasm in our boys for sports and games we divided them into four houses viz. Blue, Green, Red and Yellow. The houses chose their captains themselves as under:

Blue House	—	R. Rajendran
Green House	—	D. Rajendran
Red House	—	P. Srirenga Raja
Yellow House	—	S. Shanmugavelayutham

Our College teams had decided to participate in Athletics, Basket-Ball and Ball-Badminton but we took part in Basket-Ball only and reached upto quarter finals in the Madurai University 'C' Zone tournaments. Our student, S. Shanmugavelayutham took part in Local Swimming Competition and won two prizes. Our students took part in the Kabaddi tournament conducted by P. A. C. M. High School Silver Jubilee Tournaments.

Our boys took part in the Madurai University Core programme and other co-curricular activities.

On the eighth of February, 75, we had our second college sports meet held at S. S. Govt. School Grounds. Thiru P. R. Ramasubramania Raja, B.Sc., Chairman of Ramco Group of Companies, presided and awarded the prizes.

I place on record here my gratitude to the Management and the Principal but for whose encouragement the Physical Education Department would not have achieved what it has.

B. SADASIVAN, B. P. E.,
Physical Director.

Scanned with CamScanner

Phone : { Office : 25952
Res : 22064

MADURAI UNIVERSITY

S. V. CHITTIBABU
Vice-Chancellor

Palkalai Nagar
MADURAI - 625 021

Dt. 11—4—75

Dear Mr. Chandrasekara Raja,

It gladdens me to learn that the Second issue of your college magazine is due to be released shortly. My hope is it would contain such useful articles as would inspire younger generations towards their achieving newer goals in the years to come.

With kindest regards,

Yours sincerely,
S. V. CHITTIBABU

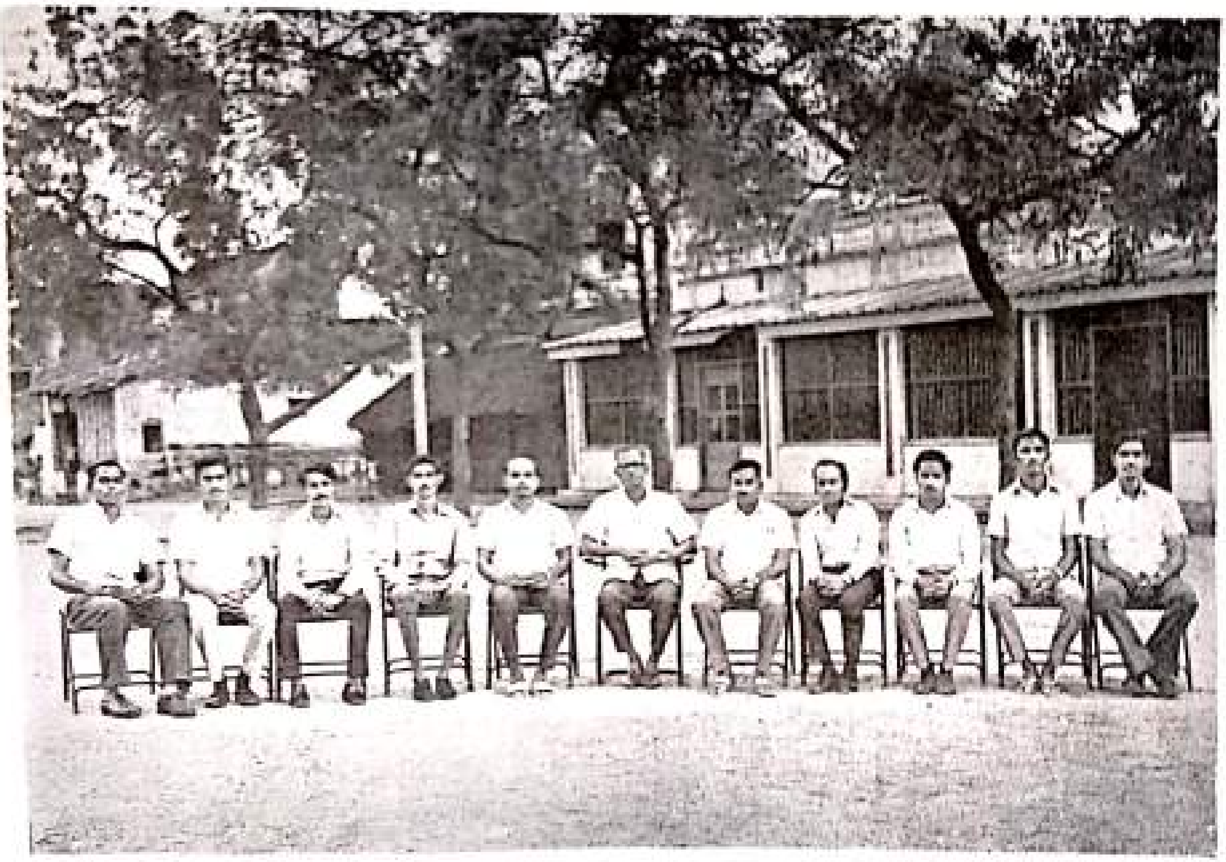

Teaching Staff.

Scanned with CamScanner

The Administrative Staff.

Scanned with CamScanner

பாரதியின் பண்பு நலன்கள்

பெ. இராமச்சந்திரன், எம். ஏ.,

பாரதியின் பண்பு நலனை ஆராயுமுன் அவர் வாழ்ந்த காலத்தின் தன்மையினைக் கருத்துக்கொள்வது நன்று. ஒரு புலவனது கவித் திறனைக் காண அப்புலவன் வாழ்ந்த காலத்தின் தன்மையைப் பற்றிக் கருதவேண்டுமென்பர் திறனாய்வு வல்லுநர்கள். கம்பனையும், இளங்கோவையும், திருதக்கத் தேவரையும், சீத்தலைச் சாத்தனாரையும் அவர் தம் நூற்றிறனைக் காண வேண்டுமென்றால் அவர்கள் வாழ்ந்த காலத்தைப் பற்றிய அறிவு ஓரளவு துணை செய்யும். அக்காலத்து மக்களது பண்பாடு நாகரீகம் வாழ்வு முறை யாவும் அக்கால நூற்களில் இலைமறைகாயாகத் தென்படும்.

" Poetry is the criticism of life " என மாத்யூ ஆர்னல்டு கூறுவதால் வாழ்வின் பலவிதமான போக்கினைப் பல கோணங்களில் காட்டுவார்கள் கவிஞர்கள். அந்த முறையில் பாரதி தன் காலத்திற்கு கட்டுப்பட்டு அமைத்துள்ளார் என்பதை அவரது பாடல்கள் கொண்டு அறிந்து கொள்ளலாம்.

உரிமை இல்லை :- பாரதி வாழ்ந்த காலத்தில் தமிழகம் ஏன்? இந்தியாவே பலவிதமான தொல்லைகள் மலிந்ததாக இருந்தது. அரசியலிலும் சமுதாயத்திலும் பல்வேறு விதமான அடிமைப் போக்குக் காணப்பட்டது. வேற்று நாட்டார்க்கு நாம் அடிமைப்பட்டு அல்லலுற்ற காலம். எதையும் பேசவோ, எழுதவோ உரிமையற்ற காலம். சொந்தமாக யாரும் தம் கருத்தை வெளியிட முடியாத காலம். மொழி உரிமை இல்லை. கல்வியிலே நம் மொழிக்கு இடமில்லை. மக்களும், வேற்றவர் அரசுக்குக் கட்டுப்பட்டுத் தம் சொந்த நாகரிகத்தையும், பண்பாட்டையும் விட்டு வேற்று நாட்டவர் தம் நாகரிகத்தையும், பண்பாட்டையும், நடை, உடை பாவனைகளையும், மொழியினையும், கொள்கைகளையும், கோட்பாடுகளையும், போற்றிப் பாராட்டிப் புகழ்ந்து அவ்வழியிலேயே சென்றனர்.

Scanned with CamScanner

தமிழ்ப் பண்பாட்டுக்கு
சமூகத்தில் ஒரு விதமான இருள் மூடியிருந்தது. தமிழ்ப் பண்பாட்டுக்கு
முரணான முறையில் பெண்ணடிமை என்ற பேய் கவ்விக் கொண்டிருந்தது. சமயத்
தின் பேரால் பலவிதச் சச்சரவுகள் ஆங்காங்கே இருந்து வந்தன. மக்கள் மூட
நம்பிக்கையில் மூழ்கி இருந்தனர். உள்ளும், புறமும், அச்சமும், அவலமும் கவ்விக்
கொண்டிருந்தன அக்காலத்தில்.

இத்தகைய ஒரு சூழ்நிலையில்தான் பாரதி தோன்றவேண்டியதாயிற்று.
இவைகள் யாவற்றையும் மாற்ற வேண்டிய ஒரு தேவையும் ஏற்பட்டது. சமூகத்திலும்
நாட்டிலும் இவ்விதமான இருள் படர்ந்த காலங்களில் ஒளி விளக்கேற்ற பல தீர்க்க
தரிசிகளும் புலவர் பெருமக்களும் அவ்வப்போது தோன்றினர் என்பதை வரலாறு
நமக்கு நயம்படக் கூறுகிறது. அம்முறையில்தான் பாரதி போன்ற கவிஞர்களின்
தேவை நம்நாட்டுக்கும் ஏற்பட்டது.

விடுதலை :- அடிமை வாழ்வை விட்டு, உரிமை வாழ்வு நடத்தப் போராட்டங்கள் பல வடக்கே நடந்தவண்ணமிருந்தன. அந்த சுதந்திர தாகத்தைத் தமிழ் நாட்டில் ஊட்டப் பாரதியே சிறந்த கவியாக இருந்தார். மக்கள் அடிமை வாழ்விலிருந்து விடுதலைபெற வேண்டுமானால் அவர்கள் தங்களை யார் எனத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். தங்கள் பழம் புகழையும் செல்வாக்கினையும் உலகாண்ட திறத்தையும் ஒப்பற்ற பண்பாட்டையும் நினைவிற்கொள்ள வேண்டும். எனவே கிளர்ச்சியை ஏற்படுத்தும் பாடல்களைப் பாடுகின்றார். இக் கிளர்ச்சிக்கு வித்திட சமூக சீர்திருத்தம் தேவையாயிற்று. ஆண் பெண் யாவரும் ஒன்று கூடிப் போராட்டம் நடத்த வேண்டுமென்றால் இருவரும் சரிநிகர் சமானமாக இருக்க வேண்டும். எனவே பெண் விடுதலைக்கும், முன்னேற்றத்திற்கும், வித்திடுகின்ற பாடல்களையும் பாடவேண்டியதாயிற்று. வேற்று நாட்டு மோகத்தால் நம் மொழியில் எதுவுமில்லை என்று கூறும் நிலை மாற எல்லாம் இருக்கிறது எனச் சுட்ட வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. பழைய நூல்களைப் படித்தல் கடினம் என்ற நிலை மாறப் புதிய புதிய எளிய நூல்கள் எழவேண்டிய ஓர் அவசியமும் ஏற்பட்டது. மக்கள் சமய வாழ்வு வாழ – சமயப் பொறுமையுடன் வாழ நல்ல சமயப் பாடல்களுடன் தத்துவ நூற்களும் தேவையாயின. இவ்விதமான எல்லாத் துறைகளின் மூலமாகவும் மக்கள் உள்ளத்தில் உணர்ச்சியைத் தூண்டக் கருதினர் பாரதி. யாவும் செய்து முடித்தார்.

'' அச்சமில்லை, அச்சமில்லை, அச்சமென்பதில்லையே உச்சிமீது வானிடிந்து வீழுகின்ற போதிலும் அச்சமில்லை, அச்சமில்லை, அச்சமென்பதில்லையே '' என மார்தட்டியவர் பாரதி. இக் குணத்தினால்தான் ஒரு பெரும் புரட்சியை ஏற்படுத்த முடிந்தது. அரசியலிலும், மொழியிலும், சமூகத்திலும், எங்கும், எதிலும், புரட்சி – புதுப் புரட்சி – புரட்சி என்றால் பாரதியின் நினைவே. இடித்துக் கூற வேண்டிய

Scanned with CamScanner

இடத்தில் பாரதி நன்கு இடித்துக் கூறுவார். இந்திய மக்களின் குறை, நிறைகளைக் கண்டு புகழ வேண்டிய இடங்களில் புகழ்ந்தும், இடித்துக் கூறவேண்டிய இடங்களில் இடித்துக் கூறியும் வந்தார் பாரதி.

'' நெஞ்சு பொருக்குதில்லையே
நெஞ்சு பொருக்குதில்லையே
இந்த நிலைகெட்ட மனிதரை நினைந்துவிட்டால் ''

என்று மனம் புழுங்கிக் கூறும் ஆற்றலை காண வேண்டும்.

பாஞ்சாலி சபதம் :- பிற நாடுகளின் விடுதலைக் கிளர்ச்சிகளை நம் மக்கள் அறிந்து அதன்மூலம் விடுதலை உணர்ச்சி வரவேண்டுமென உருசிய நாட்டுப் புரட்சியைப் பாடினார். தன் காவியமாம் '' பாஞ்சாலி சபதத்தில் '' இத்தகைய உணர்ச்சிப் பாடல்களை நுழைத்துள்ளார்.

'' ஆட்டு மந்தை யாமென்றுலகை அரசரெண்ணிவிட்டார் '' என்கிறார் புரட்சிக் கவிஞர் பாரதியார்.

'' வந்தேமாதரம் '' என்று கூறி வீர சுதந்திரம் வேண்டி நிற்கக் கூறுவார். ஆனந்த சுதந்திரம் அடைந்து விட்டோம், என்று தீர்க்கதரிசி போல் கூறுகிறார். முந்தையர் நாட்டில் தந்தையரும், தாயாரும் மகிழ்ந்து குலாவிய நேர்த்தியை எடுத்தியம்புகிறார். '' வெற்றி எட்டுத் திக்கும் எட்ட கொட்டு முரசே '' என்று வெற்றி முரசு கொட்டுகிறார். இவற்றின் மூலம் அவரிடம் சுதந்திர தாகம் எவ்வளவு இருந்தது என்பதைத் தெள்ள அறியலாம், உணரலாம்.

சாதிகள் :- சமுதாயத்தில் மேடு பள்ளங்கள் இருத்தலாகாது என்பது அவர் கொள்கை. சாதியில் உயர்ந்தவர், தாழ்ந்தவர் என்ற நிலை இல்லை என்பதைக் காட்ட விரும்பினார் பாரதி. ஆதி திராவிடன் ஒருவனுக்குப் பூணூல் போட்டார். தான் அணிந்திருந்த பூணூலைக் கழற்றி எறிந்தார். '' சாதிகள் இல்லையடி பாப்பா '' எனக் குழந்தைகளுக்குப் பாட்டுப்பாடிப் புகட்டுவது போல் மக்களுக்குப் புகட்டினார். ஆண், பெண் இரு இனமும் சமமாக வாழ வேண்டுமெனக் கொண்டார். பெண் விடுதலைக்குப் பாடுபடுவதே நமது பெரிய வேலை எனக் கருதினார்.

'' எட்டும் அறிவினில் ஆணுக்கிங்கே பெண் இளைப்பில்லை காண் என்று கும்மியடி '' என்று கும்மிப்பாட்டாகப் பாடிக் காட்டினார்.

Scanned with CamScanner

''சாதகம் படைக்கவும் செய்திடுவோம்; தெய்வச் சாதி படைக்கவும் செய்திடுவோம்'' எனப் பெண்கள் நிமிர்ந்து அன்ன நடையோடு கூறுமாறு பாடினர். ''தொட்டிலை ஆட்டுங்கை தொல்லுலகை ஆளுங்கை'' என்ற உணர்ச்சிக்கு வித்திட்ட பாரதி, புதுமைப் பெண்ணைப் படைத்துக் ''காதல் ஒருவனைக் கைபிடித்தே அவன் காரியம் யாவினும் கைகொடுக்கச் செய்தவர்.

நிமிர்ந்த நன் நடையும் நேர் கொண்ட பார்வையும் நிலத்தில் யார்க்கும் அஞ்சாத நெறிகளும், நிமிர்ந்த செருக்கினையும் கற்பித்தார் பாரதி.

மக்கள் சமயப் பொது நோக்கோடு வாழ வேண்டுமென விரும்பினர். எனவே பல்வேறு சமயத் தெய்வங்களையும் பாடுகிறார். மூட நம்பிக்கைகளை மாற்ற வேண்டி, ''ஆயிரம் தெய்வங்கள் உண்டென்று அலையும் அறிவிலிகாள்'', என்று அறை கூவுகின்றார்.

வசன கவிதை :- மொழிப் போக்கில் ஒரு புதுமையைக் காணவேண்டு மென்பது அவர் எண்ணம். பிற நாட்டுப் போக்கில் நாமும் முன்னேற வேண்டுமென எண்ணினர். எனவே மக்களுக்குத் தெளிவாகப் புரிகின்ற அளவில் எளிய பாடல்களை இயற்றினர். ''சிந்து'' என்ற நாடோடிப் பாடல் நடையைக் கைகொண்டு தன்னுடைய பாடல்களை அமைத்துச் செல்கின்றார். மேனாட்டில் புதிதாகத் தோன்றிய வசன கவிதையைத் தமிழில் (**Prose-Poetry**) புகுத்திய பெருமை பாரதியையே சாரும்.

''பிற நாட்டு நல்லறிஞர் சாத்திரங்கள் தமிழ் மொழியில் பெயர்த்தல் வேண்டும்'' என விரும்பினர் பாரதி. அதற்கு எடுத்துக் காட்டாக மேனாட்டுக் கவிதைகள் சிலவற்றைத் தமிழ்ப்படுத்தியும் இருக்கிறார். (**Keats**) கீட்ஸ் என்ற ஆங்கிலப் புலவர் இயற்றிய பாடல் ஒன்றினை அழகு தமிழில் பெயர்த்த பெருமை பாரதிக்கு உண்டு. இவர் காட்டிய வழியில்தான் கவிமணியவர்கள் எண்ணற்ற மொழி பெயர்ப்பிலக்கியங்களைத் தோற்றுவித்தார் எனலாம். பாரதியின் பாடல்களைப் படிக்கும்போது அவர் பழமையையும் போற்றியுள்ளார் என்பது தெரிகின்றது. நம் பழங்கால சீரையும், சிறப்பையும் ஆங்காங்கே எடுத்துக் கூறுகின்றார். அவரது ''ஞானப் பாடல்கள்'' இதுபோன்ற தன்மைகளுக்கும் அவரது சமய சமூக ஞானத் துக்கும் எடுத்துக்காட்டாக அமையும்.

பாரதி பெரியோர்களைப் போற்றும் தன்மை வாய்ந்தவர். காந்தி, திலகர் போன்ற அரசியல் தலைவர்களையும், தன் குருக்களையும் நன்றாகப் போற்றிப் புகழ்ந் துள்ளார். தனக்கு முன் வாழ்ந்த கவிஞர் திலகங்களை,

Scanned with CamScanner

''யாமறிந்த புலவரிலே கம்பனைப்போல்
வள்ளுவர்போல், இளங்கோவைப்போல்
பூமிதனில் யாங்கணுமே பிறந்ததில்லை''

என்று கூறுகின்றார்.

கோபம் :- தான் மிகவும் கோபம் உடையவராக இருந்தாலும் மக்கள் கோபம் கொள்ளுவதால் ஏற்படும் துன்பங்களை எடுத்துக் கூறுகிறார். எனவே அவர் கோபத்தை விரும்பவில்லை என்று தெரிகிறது. ''கோபத்தால் நாடியிலே தளர்ச்சி யுண்டாம்'' என்று கூறுகிறார். நீண்ட நாளே வாழ, கோபமும், அச்சமும் இல்லாது இருத்தல் வேண்டும் என்று கூறுகிறார் பாரதி.

தன்னை ஒரு தத்துவ ஞானியாகக் கருதுகிறார் (Philosopher). தத்துவப் பொருள்களைத் தம் பாடல்களில் அங்கங்கே குறிப்பிடுகின்றார். ''குயில்பாட்டு'' என்பதைக் கதையாக அமைத்தாலும், தத்துவப் பொருள் நிரம்பக் காணலாம். அவரே இறுதியில்

''வேதாந்தமாக விரித்துப் பொருளுரைக்க
யாதானும் சற்றே இடமிருந்தாற் கூறீரோ''

என்ற முத்திரையை வைக்கின்றார்.

புதுயுகம் :- பாரதி ஒரு தேசிய கவி, புரட்சிக் கவி, புதுமைக் கவி, மக்கள் கவி, சமூகத்திலும் நாட்டிலும் மாறுதல் ஏற்படுத்த எண்ணிய புரட்சியாளர். பழம் இலக்கியங்களுக்கு விமர்சனம் கூறிய திறனய்வாளர். விடுதலை வேட்கையைத் தூண்டிய தொண்டர். இறை பக்தியில் மூழ்கிய தத்துவ ஞானி. சமயப் பூசல்களை மாற்ற விழைந்த புதுமையாளர். இப் பண்புகள் பாரதிக்கு இயற்கையாகவும், சூழ்நிலையின் காரணமாகவும் வந்தன. ''பாரதியுகம்'' என்ற ஒரு யுகத்தைத் தோற்றுவித்த பெருமை அவரையே சாரும்.

வாழ்க தமிழகம்! வளர்க தமிழ் மொழி! செழிக்க பாரதியின் புகழ்!

Scanned with CamScanner

எங்கள் புனிதப் பயணம்

டி. சிவசங்கரன்
வெ. அழகராஜா

''தோன்றிற் புகழொடு தோன்றுக. அஃதிலார்
தோன்றலின் தோன்ருமை நன்று''

என்னும் பொய்யா மறைக்கேற்ப மகாத்மா அவர்கள் உலகில் தோன்றி ஞர். அவரை அறியாத மக்கள் உலகில் இலர். அவரைப் பற்றி ஈண்டு அதிகம் கூறத் தேவையில்லை. அவரன்றி நம் இந்திய நாடு இவ்வளவு விரைவில் சுதந்திரம் பெற்றிருக்க முடியாது. அதுவும் கத்தியின்றி, இரத்தமின்றி நாம் சுதந்திரம் பெற் ருேம். வேறு எந்த நாட்டிலும் இவ்வாறு அஹிம்சா முறையில் இவ்வளவு விரைவில் சுதந்திரம் பெறவில்லை. நம் நாடு இவ்வளவு எளிதில் சுதந்திரம் பெற்றது. காந்திஜி யினுடைய அஹிம்சாக் கொள்கையினுல்தான் என்று கூறினுல் மறுக்க முடியாது. இக் காரணங்களாலே உலக மக்களால் பெருமையாக, ''மகாத்மா'' என்றழைக்கப் பட்டார் அண்ணல். அவரது பெயரால் திருமிகு ''ஜெயப்பிரகாஷ் நாராயணன்'' அவர்கள் தலைமையில் அமைக்கப்பட்ட ''காந்தி சமாஜின்'' மூலம் நம் கல்லூரி சார்பாக நாங்கள் இருவரும் கட்டுரைப் போட்டியால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு அண்ணல் சம்பந்தப்பட்ட அருமையான தலங்களுக்குப் பயணம் சென்ருேம்.

நாங்கள் 25—9—74 அன்று முன்னுள் தமிழக முதல்வர் திருமிகு பக்தவத்சலம் அவர்களிடம் ஆசி பெற்று, அன்று நண்பகல் 1-30 மணிக்கு உண வருந்திவிட்டு, சென்னை காந்தி சமாஜத்தில் இருந்து பூனு நோக்கிப் புறப்பட்டு மறு நாள் பிற்பகல் அந்நகரினை அடைந்தோம். அங்கு ஆகாகான் மாளிகையில் மகாத்மா வின் வலது கை போன்றிருந்த மஹாதேவ தேசாயின் சமாதிக்கும், அண்ணலின் அன்பு மனைவி கஸ்தூரிபாய் சமாதிக்கும் எங்களது அஞ்சலிகளைச் செலுத்தினேம். காலை ஒன்பது மணிக்கு எரவாடா (Yerwada) சிறைக்குச் செல்வதாக அறிவித் திருந்தனர். ஆங்குதான், ''நடத்தல் மன்னன் மஸ்தான்'' சிறையிலடைக்கப்பட்ட

தாகப் பத்திரிகையில் கண்டதும் எங்களுக்கு ஆங்கு செல்ல ஆர்வம் மிருந்தது
ஆனால் அங்கு சென்றதும்தான் தெரிந்தது செய்தி! முதல்நாள் இரவு 12 மணிக்கு
வேறு சிறைக்கு அவர் மாற்றப்பட்டு விட்டாராம். ஆவலாய்ச் சென்ற எங்களுக்கு
ஏமாற்றந்தான் மிஞ்சியது. அங்கு சுதந்திரப் போராட்ட காலங்களில் அண்ணல்
நேரு, மஹாதேவதேசாய் ஆகியோர் சிறைப்பட்ட, ஒடுக்கமான அறைகளைக் காண
சென்ற எங்களது விருப்பம் இனிது நிறைவேறியது. பின்னர் பிற்பகல் ''சாசூன்''
என்ற மிகப்பெரிய, அண்ணல் சிகிச்சை பெற்ற பெருமை மிக்க ஆஸ்பத்திரிக்கு
சென்று களித்தோம்.

பின்னர் பம்பாய்க்குச் சென்றோம். அங்கு பம்பாய்த் தமிழ்ச் சங்கத்தில்
இரவு கவியரசு கண்ணதாசன் அவர்கள் உரை நிகழ்த்துவது அறிந்து ஆங்கு செ
இரவு கவியரசு கண்ணதாசன் அவர்கள் உரை நிகழ்த்துவது அறிந்து ஆங்கு சென்றோம். ஆனா
றோம். அதன் முன்பே உணவருந்திவிட்டுத்தான் நாங்கள் ஆங்கு சென்றோம். ஆனா
''பஞ்சாபகேசன்'' என்ற ஒரு நண்பர் ''செவிக்குணவில்லாத பொழுதுதான் தா
தன் வயிற்றுக்கும் உணவளிப்பேன்'' என்று வைராக்கியத்தோடு கூறி உரை முடியு
வரை உணவருந்தவில்லை. பின் எங்களுக்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட உணவு விடுதியி
அவர் உணவு அருந்தச் சென்றார். பாவம் அந்த உணவு விடுதியில் எல்லாவித உ
வுப் பொருட்களுமே தீர்ந்து விட்டன. அருகேயிருந்த மற்ற உணவு விடுதிகளிலு
அதே கதிதான். அவரது நிலைமை ''இஞ்சி தின்ற குரங்கு'' போன்றும் ''ஆப்
அசைத்த குரங்கு'' போன்றும் இருந்தது. பாவம் இரவு உணவு உண்ணாது முணங்கி
கொண்டே தூங்கினார். மற்றும் பல இனிய காட்சிகளையும் கண்டோம்.

அகமதாபாத்தை நாங்கள் அடையும் பொழுது நேரம் அதிகாலை 5 மன
நாங்கள் போய்த் தங்கவேண்டிய இடத்திற்கு ஆட்டோக்களில் சென்றோம். எங்க
டன் வந்த ஆட்டோக்கள் எல்லாம் எங்களை முந்திச் சென்றன. எங்கள் ஆட்டே
காரன் சரியான ''பிஸ்கோத்துக் கிராக்கி'' போலும். எங்கு எங்கோ சுற்
எங்கள் கைகால்கள் உதறல் எடுக்க ஆரம்பித்தன. 2 மணி நேரம் கழித்து
வேண்டிய இடத்தில் எப்படியோ சேர்ந்த பின்புதான் சென்ற உயிர் மீண்ட
அகமதாபாத்தில் அண்ணல் அமைத்த ''சபர்மதி'' என்ற ஆசிரமத்திற்குச் செ
றோம். அந்த ஆசிரமம் சபர்மதி என்ற நதியின் கரையில்தான் உள்ளது. அ
அடிக்கடி வெள்ளம் ஏற்படுவதாகச் செய்தித் தாள்களில் செய்தியைக் கண்டே
ஆனால் அந்நதியைப் பார்த்தால் அவ்வாறு தெரியவில்லை.

Scanned with CamScanner

தமிழக அரசு பஸ்களைவிட மோசமானவை என்று கூறிட முடியாது. நம பஸ்களை
விட மோசமானவை அவ்விடத்து பஸ்கள். துவாரகைக்கு 7 மைல்கள்
இருக்கும்பொழுது நாங்கள் சென்ற பஸ்ஸின் இரு டயர்களும் வெடித்து அந்த
வறண்ட நிலத்தில் எங்களை நடு ரோட்டில் இருக்குமாறு செய்துவிட்டது. இரண்டு
மணி நேரம் கழித்து வந்த வேறு ஒரு பஸ்ஸில் ஏறி துவாரகை சேர்ந்தோம். துவார
கையில் நீருக்கு மிகமிகக் கடுமையான பஞ்சம். ஒரு டம்ளர் குடிநீர் (உப்பாயிருந்தது)
10 காசுகள் என விற்கின்றனர். பின் கிருஷ்ண பரமாத்மாவைத் தொழுதோம்.

எல்லா இடங்களிலும் வறண்ட சப்பாத்திகளும், சுவையற்ற உணவுகளும்
உண்ட எங்களுக்கு, ராஜ்கோட்டில் தமிழன்பர் ஒருவரது பேருதவியால் நாங்கள்
தங்கியிருந்த இடத்தில் மிகச் சுவையான தமிழக உணவுகள் கிடைக்கப் பெற்றோம்.
உணவு பரிமாறுகையில் நண்பர் ஒருவர் பாயாசத்தை சாம்பார் என நினைத்து
சோற்றோடு பிசைந்து உண்ணும்போது ''என்ன சாம்பார் இனிக்கிறது?'' என்று
அப்பாவித்தனமாக அவர் கேட்டதும் எங்கள் சிரிப்பொலி அடங்க அதிக நேரம்
பிடித்தது.

ரிஷிகேஷ் சென்று, ஹரித்துவாரம் திரும்பினோம். ஹரித்துவாரத்திலிருந்து
டில்லி செல்லும் இரயிலில் எங்களுக்கு ''ரிசர்வ்'' செய்த பெட்டியை ஏற்கனவே
பலர் ஆக்கிரமித்திருந்தனர். அவர்களை வெளியே கிளப்புவதற்குள் போதும் போது
மென்றாய் விட்டது.

டில்லியில் அக்பர் மசூதி, ஹுமாயூன் மசூதி, ஜும்மா மசூதி ஆகிய
இடங்களைக் கண்டோம். அக்பர் மசூதியில் போட்டோ எடுக்க நினைத்தோம்.
எனவே அருகில் இருந்த குரங்குகளை விரட்டினோம். உடனே அவற்றிற்குக் கோபம்
வந்ததே பார்க்கலாம். அவற்றைச் சமாளிப்பதற்குள் போதும் போதுமென்றாகி
விட்டது.

பாரதப் பிரதமர் திருமதி இந்திராகாந்தி இல்லத்திற்குச் சென்றோம்.
அவருடன் சேர்ந்து ''நிழற்படம்'' எடுத்துக்கொண்டோம். பின் ராஷ்டிரபதி பவன்
சென்றோம். ஜனதிபதி அவர்களுடன் ஒரு தனி ''குளு குளு'' அறையில் உரையாடி
னோம். அவர் எங்களுடன் ஆங்கிலத்தில் இனிக்க இனிக்கப் பேசினார். பின் அவருட
னும் சேர்ந்து நிழற்படம் எடுத்துக்கொண்டோம்.

கிருஷ்ண பரமாத்மா பிறந்த ஊராகிய மதுரா சென்று அவரது ஆலயத்
திற்குச் சென்றோம். ஆக்ராவில் தாஜ்மஹாலின் அழகைக் கண்டோம். தாஜ்மஹால்

Scanned with CamScanner

போன்று சலவைக் கல்லாலேயே வேறு அமைப்பு முறையில் இந்து ஒருவர் எழுப்பும் பிரமாண்ட மகாலைப் பார்த்தோம்.

குதுப்மினாரைக் கண்டோம். அதற்கு அருகில் ஒரு இரும்புத் தூண் உள்ளது. அதனை இரு கைகளாலும் கட்டிப் பிடிக்கும் போது விரல்கள் தொட்டுக் கொண்டால், அப்பொழுது நாம் நினைக்கும் காரியம் நிறைவேறும் என்கின்றனர். மேலும் ராஜ்காட்டிற்கு சென்று காந்தி சமாதிக்கு அஞ்சலி செலுத்திவிட்டு, நேரு, சாஸ்திரி ஆகியோருடைய சமாதிக்கும் அஞ்சலி செலுத்தினோம்.

எங்கள் பயணத்தை இனிது முடித்து, இன்பமாக டில்லி மாநகரைவிட்டுப் புறப்பட்டோம்.

இப் பயணங்களால் அண்ணல் அவர்களின் இல்லத்தையும் சமாதியையும், அவர் சிறைப்பட்ட இடங்களையும் காணும் பேறு பெற்றோம். எங்களுக்கு இத்தகைய அனுபவங்கள் நேர வாய்ப்பளித்த எங்கள் ஆசிரியர் திருமிகு S. வேம்புலு அவர் களுக்கும், காந்திசமாஜ் திரு V. R. ராதாகிருஷ்ணன் அவர்களுக்கும் நாங்கள் என்றென்றும் கடமைப்பட்டவர்கள் ஆகின்றோம்.

விந்தைக் கதை

ஃ. ஜான்சன் சாமுவேல்

எருமைக்கடா வருடம், ஏமாந்த மாதம், 219-ம் தேதி பேரில்லாத ஜில்லா, ஊரில்லாத தாலுகா, வீடில்லாத ஊருக்கு, ஆளில்லாத வீட்டுக்கு விருந்துக்கு போனேன் போனேனா? போனதும் பொத்துன்னு சத்தம் கேட்டது. சத்தம் கண்டதுக்கு எதிர்ப்பக்கம் பார்த்தேன். பார்க்கும்போது வேரில்லா புல்லை தலை இல்லாத மான் மேய்ந்துகொண்டிருந்து. விரலில்லாத வேடன் அம்பு இல்லாத வில்லால் அதன்மீது குறி வைத்தான். வைத்தானா? பின், எய்தான். அந்த அம்பு மானுக்குப் படாமல் மான் வயிற்றிலிருந்த குட்டிக்குப் பட்டது. மான், ஓடி விட்டது. குட்டி, பாவம் அங்கேயே விழுந்துவிட்டது.

விழுந்த மான் குட்டியை எடுத்து ஆகாரமில்லாமல் இருந்த ஆயிரம் பேருக்கு விருந்து வைத்தபின் குட்டியின் தோலை கூரைமேல் போட்டதை நடக்க மாட்டாத நாய் வந்து வாயில்லாமல் கவ்விக்கொண்டு ஓடிவிட்டது. அதை விரட்டிப் பிடிக்க அதற்கு முந்தி ஓடிக்கொண்டிருந்தேன். இடையில் ஒரு அருகன் புல்லை அரும்பாடுபட்டுத் தாண்டினேன். தாண்டும்போது என் காலில் ஆறு அடி நீளம் ஒரு அருகம் புல் குத்தி தலையில் வந்து எட்டிப்பார்த்தது.

இனி என்ன செய்வது என்று பதறிப்போய் உடனே ஆசாரியிடம் ஓடினேன். ஆசாரியின் கொறடு அதைச் சட்டை செய்யவில்லை. உடனே வைத்தியரிடம் ஓடினேன். அவர் எதுக்கு வந்தேன்னார்? நான் எதுக்க வரலை; கொஞ்சம் ஒதுங்கித் தான் வந்தேன் என்றேன். படாரென விஷயத்துக்கு வாப்பான்னார். நடந்ததைச் சொன்னேன். அப்படியே அவர் மயங்கிவிட்டார். பிறகு, அவர் மயக்கத்தைப் போக்கி, மருந்து கேட்டேன்.

தம்பி! ''நேற்றடித்த வெயில், முந்தாநாள் அடித்த காற்று, நாலாம்நாள் பெய்த மழை, உலக்கைப் பூ, உரல் இலை, அம்மி நிழல், அரிவாள் மனை, புற்று போன சட்டியில் போட்டு தீயில்லாமல் அரைப்படி தண்ணீரை ஐந்துபடியாக வற்ற வைத்து உள்ளங்கையில் ஊற்றி புறங்கையை நக்கு. நக்கிவிட்டு தண்ணியில்லாத கிணற்றில் தரை தெரியும் இடத்தில் தலைகீழாய் குதி. அப்போது அங்கு உன் காலில் குத்தும் கல், அருகன் புல்லை மேலே கிளப்பும். புல் வெளியே குதித்து விழுந்து விடும்'' என்றார். நான் ஏதடா வம்பு இவர் புல்லை எடுக்க புல்லுக்கு மருந்து கேட்டால் உனக்கு பூலோகம் வேண்டாம் என்று சொல்கின்றாரே என்று எண்ணி அவரிடமிருந்து தப்பி ஓடி வந்த என்னை, எத்தனையோ பெரிய எத்தர்கள் மல்லர்கள் மடக்கியும் பிடிபடாது வந்த என்னை இந்த ''விந்தைக் கதை'' எழுதும்படி மாட்டி விட்டார்கள்.

பறவைகள் பலவிதம்

தே. விஜயராகவன்

△ பறவைகளில் ''மக்கா'' என்னும் கிளியின் அலகு மிகவும் உறுதியானது. சம்மட்டியால் அடித்து உடைக்க வேண்டிய கொட்டைகளையெல்லாம் தன் அலகா லேயே உடைத்து தூளாக்கிவிடுகிறது.

△ ஒவ்வொரு கழுகும் நாள் ஒன்றுக்குத் தன் எடையைப்போல் 3 மடங்கு எடையுள்ள இறைச்சியைத் தின்னும். ஆனால் இரையே கிடைக்காவிட்டால் 45 நாட் களுக்குமேல் பட்டினியாகவும் இருக்கும்.

△ ''டிப்பர்'' என்னும் பறவை உணவைத்தேடி நீருக்குள், நீரின் அடிமட்டத் தரையில் நடக்கிறது. அவ்வளவு லேசானப் பறவை தன் உடல் மேலே வராமல் எப்படிக் கட்டுப்படுத்திக் கொண்டு நீருக்குள் நடக்கிறது என்பது ஆராய்ச்சியாளர் களுக்கு வியப்பாகவே உள்ளது.

△ ''ஹம்மிங்'' என்ற பறவையின் நாக்கு விசித்திரமானது. அதன் நாக்கு குழல் போன்ற அமைப்புடையது. அந்தப் பறவையில் உணவே பூவிலுள்ள தேன் தான். அது குழல் போன்ற தன் நாக்கை பூவினுள் நுழைத்து தேன் உறிஞ்சுகிறது.

△ பறவைகளில் அதிகமாகப் பார்க்கும் சக்தி கொண்ட பறவை ''அடைக்கல வல்லாறு'' அது தன் இரையைத் தேடும்பொழுது தன் பார்க்கும் சக்தியை மனித வின் பார்க்கும் சக்தியைப்போல் எட்டு மடங்கு அதிகமாக்கிக் கொள்ளும்.

△ வட அமெரிக்காவிலுள்ள ''மாக்கிங்'' பறவை மற்றப் பறவைகள் போலவும், பூனை மாதிரியும், வேறு பிராணிகள் போலவும் சத்தம் எழுப்பக் கூடியது.

△ எல்லாப் பறவைகளும் முன் பக்கமாகத்தான் ஓடுகின்றன. ஆனால் ''ப்ளோவர்'' என்னும் பறவை எதிரிகளைக் கண்டு முன்பக்கமாக மட்டும் அல்ல, பக்கவாட்டிலும் ஓடும், பின்பக்கமாகவும் ஓடும்.

Scanned with CamScanner

△ எல்லாப் பறவைகளும் தரைக்கு வருவதுண்டு. ஆனால் ''ஸ்விப்ட்'' என்னும் பறவை தரைக்கு வருவதேயில்லை. அந்தப் பறவையால் தரையில் தன் கால் விரல்களை படிய வைத்து நிற்க முடியாது. ஆனால் செங்குத்தான சுவரையும் பற்றிக் கொள்ளும்.

△ கோபமடைந்த ''நெருப்புக் கோழி'' உதைக்கும் உதை ஒரு குதிரை உதைப்பதை போல் கடுமையாக இருக்கும்.

△ ஆப்பிரிக்காவில் வாழும் 4 அடி உயரம் உள்ள ''செக்ரட்டரி'' பறவை நடந்து போனால் ஒரு மனிதன் ஓடிப்போய் அதை பிடித்துவிட முடியாது! அது ஒரு மனிதன் ஓடுகிற வேகத்தைவிட விரைவாக நடக்கும். அது நடப்பதும் சரிதான், ஒரு மனிதன் ஓடுவதும் சரிதான்.

△ ''ஹார்ன்டு கிரிப்'' என்னும் பறவை அதிகமாக சாப்பிடும் ஆகாரம் மெல்லிய சிறகுகளே! அது தன் குஞ்சுகளுக்கு கூட தன் கழுத்துப் பக்கத்தில் உள்ள சிறகுகளையே பிடுங்கி உணவாகக் கொடுக்கிறது. அதிகமான உணவு தேவைப்பட்டால் கீழே உதிர்ந்து கிடக்கும் மற்ற பறவைகளின் மெல்லிய சிறகுகளை தேடி உட்கொள்ளுகிறது.

△ ''பெங்குவின்'' பறவைகளில் ஆண் - பெண் வித்தியாசம் கண்டு பிடிப்பது இயலாத காரியம். அவற்றுக்குள்ளேயே இந்த வித்தியாசத்தைக் கண்டு பிடிக்க முடிவதில்லையாம். ஓர் ஆண் பெங்குவின், இனம் கண்டு கொள்ள முடியாமல் இன்னோர் ஆண் பெங்குவினை காதலிப்பதிலேயே தன் ஆயுள் முழுவதையும் கழித்து விடும்.

△ பறக்கிற பறவைகளில் மிக நீளமான வால் உள்ளது ''ட்ரோகன்'' என்னும் பறவை தலையிலிருந்து வால்வரை இது ''6'' அடி நீளம் கூட இருக்கும். இந்த பறவை தெற்கு ஆப்பிரிக்காவில் வாழ்கிறது.

△ பொதுவாக முட்டையிலிருந்து குஞ்சு வெளிவர குறைந்தது 11 நாட்களாகும். ஆனால் ''ஆல்பாட்ரோஸ்'' என்ற பறவைக்கும், ''கிவி'' பறவைக்கும் 80 நாட்களாகிறது.

△ ''பெட்ரல்'' என்னும் பறவையும் ''டுயட்டாரோ'' என்னும் 2 அடி நீளமுள்ள பிராணியும் சிறந்த நண்பர்கள். எப்படி? டுயட்டாரோ தரையில் வளை தோண்டிக்கொண்டு வாழக்கூடியது. அதே வளையில் இந்த பறவையையும் தன்னுடன் சேர்த்துக்கொண்டு வாழ்கிறது! வேறு எந்த பிராணியும் அந்த வளையில் நுழைய முடியாது.

Scanned with CamScanner

பொன் மொழிகள்

கே. கலைமணி

1. நான் இந்தியன் என்று சொல்வதில் பெருமைப்படு — விவேகானந்தர்
2. மூன்றங்குல நாக்கும் ஆறடி மனிதனைக் கொல்லும் — போனவல்
3. மௌனமாய் இருப்பவர்கள் அபாயகரமானவர்கள் — ஜின்டிலால் பாஸ்டேல்
4. அமைதியான உள்ளம் மகிழ்ச்சிக் கடலின் எல்லை — பெர்னார்ட் ஷா
5. மனம் அடங்கக் கற்பதே கல்வி — சித்தர்
6. ஒழுக்கத்தைவிடச் சிறந்தது உடை இல்லை — கலீல்சிப்ரான்
7. கடமையைச் செய்; பலனை எதிர்பார்க்காதே — பகவத்கீதை
8. வாழ்வுக் காலத்தில் நன்மை செய் - தாழ்வுக் காலத்தில் சிந்தனை செய் — பைபிள்
9. இசையில் கல்லையும் கரைய வைக்கலாம் — காங்கரினி
10. அதிகமான சிரிப்பு அறிவுச் சூனியத்தையே காட்டும் — பாரதியார்

உண்மையே	பேசு	பே
அன்போடு	பேசு	சா
அழகாகப்	பேசு	மலும்
அளவறிந்து	பேசு	
இனிக்கப்	பேசு	இருக்
சபையறிந்து	பேசு	கப்
சமயமறிந்து	பேசு	பழகு
மெதுவாய்ப்	பேசு	
சுருங்கப்	பேசு	

பெற்ற மனம் பித்து

சா. தி. ஜென்ட்லி ஜான்சன் சவுந்தரராஜ்

திருச் சீரலை வாய்க்கு அருகில் உள்ளதுதான் நாசரேத் என்னும் சிறுநகர். அந்நகரைச் சுற்றிலும் தெங்கின் குளுமையும் வாழையின் பசுமையும், நீலக்கடல் திரையின் இனிய ஓசையுமே நிறைந்திருக்கும். வளம்மிக்க இந்நகரில், சில்க் சிப்பாயும், எட்டுமுழ வெள்ளை வேட்டியும், தோளில் சரிகைத் துண்டும் எப்பொழுதும் அணிந்து காணப்படுபவர்தான் பண்ணையார் தேவசகாயம். அவர் அழகிய தோற்றமும் குடும்பத்திற்கேற்ற அன்பு, அடக்கம், ஒழுக்கம் ஆகியவை ஒருங்கே அமையப் பெற்ற தெய்வக்கனி என்ற அம்மையாருடன் இல்லறத்தை இனிது நடத்தி வந்தார்.

மணமாகி ஆண்டு பன்னிரெண்டு கடந்தது. ஆனால் மகப்பேறுதான் இல்லை. இவரது குடும்பத்தினரும் ஊராரும் இதைக்கண்டு மிக வருந்தினர். அவர்கள் வேண்டாத ஆலயங்கள் இல்லை; தேடாத மருத்துவ மனைகளும் இல்லை. காலண்டர், மணமாகி பதிமூன்றை மாற்றியாகிவிட்டது. டிசம்பர்த் திங்களில் இருபத்து ஐந்து நாட்கள் கடந்தாயிற்று. அன்று காலை மிகு பூரிப்புடன் காணப்பட்டாள் தெய்வக்கனி. அவளுக்குத் திடீரென மயக்கமும் வாந்தியும் ஏற்பட்டது. பண்ணையார் பதைபதைத்தார். தம் வேலையாளை வைத்தியரை அழைக்க அனுப்பினார். அவர் வந்தார்; சோதித்தார். அவர் முகம் மலர உங்களுக்கு ஒரு குழந்தை பிறக்கப்போகிறது என்று மகிழ்ச்சிகரமான செய்தியை அறிவித்தார். இதைக்கேட்ட பண்ணையாரின் தாய் மார்கரெட் அம்மாள் ஆனந்தக் கண்ணீரை காட்டாற்று வெள்ளம் போல் சொரிந்தாள். கடவுளுக்கு இருவரும் துதிபலியை ஏறெடுத்தனர். மணமாகி பதினைந்தாம் ஆண்டு அக்டோபர்த் திங்களில் அழகான ஒரு ஆண் குழந்தையைப் பெற்றெடுத்தாள் தெய்வக்கனி.

பண்ணையார் தனது கையால் குழந்தை செல்வகுமாரை அள்ளிஎடுத்து அணைத்து முத்தமிட்டார். செல்வச் சிறப்புடன் அக்குழந்தையை வளர்த்தார். செல்வகுமாரின் வாழ்வில் ஐந்து ஆண்டுகள் கடந்தாயிற்று. பள்ளிக்கு அனுப்பப்பட்டான்.

Scanned with CamScanner

தனது பத்தாம் வயதில் செல்வகுமார் பலருடன் பழகினான். அவன் என்ன செய்வான்? உலகமறியாப் பிள்ளை. கிடைத்ததோ கெட்ட நண்பர்களின் பழக்கம்தான். உயர் குலத்தவனாக இருந்தாலும் கிடைத்த நண்பர்கள் நடுத்தரக் குடும்பத்தினர்தான். அவர்களிடம் புகைபிடிக்கக் கற்றான். வகுப்பிற்குச் செல்வதாகச் சொல்லி சத்திரத்தில் சீட்டாட ஆரம்பித்தான். காட்டிற்குச் சென்று குடி குடிக்க ஆரம்பித்தான். ''குடி குடியைக் கெடுக்கும்'' என்பதை அறியான் போலும். தரக் குறைவான பேச்சுக்களைத் தாராளமாகப் பேச ஆரம்பித்தான். ஆனால் பெற்றோருக்கு ஒரே பிள்ளை. ஆகவே அன்பினால் கூட கண்டிக்கப் பயந்தனர்.

ஒரு நாள் மாலை மயங்கிய நேரத்தில், மயங்கிய நிலையில் வீடு வந்து சேர்கிறான். தந்தையாரின் கண்கள் கனலைக் கக்கின; வாய் முணு முணுத்தது. அன்று ஆனந்தக் கண்ணீர் வடித்த அந்தக் கண்கள் இன்று கனலைக் கக்கின. தொட்டு முத்தமிட்ட அந்தக் கைகள் இன்று துடித்தன. அப்பொழுதுதான் அவன் விவிலியத்தை நினைத்தான். ''பிரம்பைக் கையாள தேவன் தன் மகனைப் பகைக்கிறான்''. ஆனாலும் பிரம்பைக் கையாள மறுத்தது அவன் மனம். ''இருதலைக் கொள்ளி எறும்பு போல்'' துடிதுடித்தான். மகன் கெட்டழிவதைக்கண்ட தாய் ''வெயிலில் அகப்பட்ட புழுப்போல்'' துடியாய்த் துடித்தாள். இந்நிலையில் உயர் நிலைப்பள்ளிப் படிப்பைக் கைவிட்டான் செல்வகுமார். செல்வகுமார் அவன் வாழ்வில் பதினைந்து ஆண்டுகளை இழந்தான். அவன் நிலைகண்ட தெய்வக்கனி நோய்வாய்ப் பட்டாள். படுக்கையில் தாய்; மகனோ கள்ளுக் கடையில். கண்கள் கலங்கிய நிலையில் இல்லிற்குள் புகுகிறான். அந்நிலையிலும் அவனை அவள் அழைக்கிறாள். அருகில் செல்கிறான். துர் நாற்றம் அவளால் தாங்கமுடியவில்லை. இருந்தாலும் அவள் தம் இறுதி அறிவுரையைக் கூறுகிறாள்.

விவிலிய நூலில் உள்ள ஒரு வாசகத்தைச் சுட்டிக் காட்டுகிறாள், ''மதுபானம் இரத்த வண்ணமாயிருந்தது முடிவிலே அது பாம்பைப்போல் கடிக்கும்; விரியனைப்போல் தீண்டும்'' இவ்வாறு அன்புடன் கண்டித்து ஆசைமொழி கூறுகிறாள். என்ன இருந்தாலும் ''பெத்த மனம் பித்துதானே'' மேலும் அறிவுரை கூறிக்கொண்டிருக்கும் காலை சோர்ந்த நிலையில் வீடு வருகிறார் பண்ணையார். கலங்கிய நிலையில் அவனைக் கண்டதும் ''வெளியே செல்'' [Get out] எனக் கூறுகிறார். இவ்வார்த்தையைக் கேட்ட அதிர்ச்சியிலேயே தாய் அவனைக் ''கைவிட்டு விடாதீர்கள்'' எனக் கூறி உயிரை விடுகிறாள். அவன் புரளுகிறான்; அரற்றுகிறான்; அழுகிறான். யாரைத்தான் விட்டது இந்நிலை. மகன் தாயின் இறுதிச் சடங்கிற்கு வருவான் என எதிர்பார்க்கிறார். என்ன இருந்தாலும் ''பிள்ளை மனம் கல்லுதானே'' மகன் ஊருக்குள் இருந்தும் வராதது நினைத்து மிக வருந்துகிறார். நாம் அன்று பிரம்பைக் கையாடாதது தானே இந்நிலை என நினைத்து வருந்துகிறார்.

Scanned with CamScanner

வாரங்கள், தாய் இறந்து இரண்டு கடந்துவிட்டது. தந்தையாரிடம் திருடிய ஏராளமான பணத்துடன் சென்ற அவன் சீட்டாடுகிறன். தோல்விமேல் தோல்வி காண்கிறன். இத்தோல்வியை மறக்க மதுக் கடைக்குக்குச் செல்கிறன் நண்பர் களுடன். அந் நண்பர்கள் அவனுக்கு மதி மயங்குமாறு குடிக்கக்கொடுத்து பணத்தை அடித்துச் சென்றுவிடுகிறர்கள். கையில் ஒரு காசு கூட இல்லாமல் நண்பர்களால் கைவிடப்ப நிலையில் திருச்செந்தூர் செல்லும் தேசிய நெடுஞ்சாலை வழியாக வந்து கொண்டிருக்கிறன். கிரீச்சென ஒரு சத்தம். அவ்வளவுதான். கண்ணைத் திறக்கிறன். வேறிடத்தில் இருப்பதை அறிகிறன். கை கால்களில் கண்டுண்டவனய் இருப்பதை உணர்கிறன். இச்செய்தி பண்ணையார் காதுக்கெட்டவே அவர் தம் மனைவியின் இறுதி வாக்கை எண்ணி அவன் இருக்கும் புனித லூக்கா மருத்துவமனை நோக்கி விரைகிறர். அங்கு அவன் தன் தாயின் இறுதி அறிவுரையை எண்ணி திருந்தி தந்தையிடம் மன்னிப்பு கோருவேன் என நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறன்.

அவ்வேளையில் தந்தை உட்புகுகிறர். மகன் மன்னிப்புக் கேட்கிறன். தந்தை மன்னிக்கிறர். குணமடைந்து வெகு விரைவிலேயே வீட்டிற்கு வருகிறன். செல்வ குமார். அதற்குள்ளாக தந்தை மண ஏற்பாட்டைச் செய்து வைத்து அவனுக்கு மணமும் முடித்து வைக்கிறன். அன்றொரு நாள் அணைந்த விளக்கை இன்று பண்ணையார் மருமகள் இந்திரா ஏற்றி வைக்கிறர். அன்று இறைவனுக்கு, துதி பலியை ஏறெடுத்த அதே பண்ணையார் இன்றும் ஏறெடுக்கிறர். அன்று கனலைக் கக்கிய அதே கண்களும், துடித்த கைகளும், இன்று ஆனந்தக் கண்ணீர் வடித்து அரவணைக்கிறது அதே செல்வகுமாரை

Scanned with CamScanner

மூன்றெழுத்து

கோ. சுப்பிரமணியன்

நூலைக்கொண்டு வலையைப் பின்னுவதுபோல் '**பாசம்**' என்ற மூன்றெழுத்தை வைத்துத்தான் மனிதனுடைய '**வாழ்வு**' என்ற மூன்றெழுத்து வலை பின்னப்பட்டிருக்கின்றது. உலக உத்தமர், சீவகாருண்ய சீலர், பாமர மக்கள் போற்றும் பகவான் என்று புகழப்படும் '**காந்தி**' என்ற மூன்றெழுத்துக்காரரால் '**அடிமை**' என்ற மூன்றெழுத்து அகற்றப்பட்டு '**உரிமை**' என்ற மூன்றெழுத்துக் கிடைத்தது. '**பாரதி**' என்ற மூன்றெழுத்துக்காரப் புலவனால் '**பாட்டு**' என்ற மூன்றெழுத்தால் மக்களுக்கு '**வீரம்**' என்ற மூன்றெழுத்து ஊட்டப்பட்டு '**அடிமை**' என்ற மூன்றெழுத்து அகற்றப்பட்டு '**உரிமை**' என்ற மூன்றெழுத்து மக்களுக்கு வாங்கப்பட்டது.

அதுமட்டுமல்ல தனி மனிதனுடைய வாழ்விலும் மூன்றெழுத்துத்தான் நிறைந்திருக்கிறது.

அப்பா, அம்மா என்ற மூன்றெழுத்துக்காரர்களுக்கு **மகன்** என்ற மூன்றெழுத்துக்காரன் பிறக்கிறான். பெற்றோரும் அவனுக்கு கடவுளாகிய ***சிவன்***, ***விஷ்ணுவை*** என்ற மூன்றெழுத்துக்காரர்களைக் காட்டி **பக்தி** என்ற மூன்றெழுத்தை உண்டாக்கி விடுகிறார்கள். அவன் **உயிர்** என்ற மூன்றெழுத்துள்ள **உடல்** என்ற மூன்றெழுத்தைக் காப்பாற்ற **கல்வி** என்ற மூன்றெழுத்தை **ஆசான்** என்ற மூன்றெழுத்துக்காரிடம் கற்று **அறிவு** என்ற மூன்றெழுத்தைப் பெறுகிறான். **கல்வி** என்ற மூன்றெழுத்தின் மூலம் **தேர்வு** என்ற மூன்றெழுத்தை எழுதி **வெற்றி** என்ற மூன்றெழுத்தைப் பெறுகிறான். **வயது** என்ற மூன்றெழுத்து நிறைய **உணவு** என்ற மூன்றெழுத்தைச் சம்பாதிக்க, **பதவி** என்ற மூன்றெழுத்தில் அமர்கிறான். பிறகு **பதவி** என்ற மூன்றெழுத்தில் அமர்ந்து **கடமை** என்ற மூன்றெழுத்தைச் செய்து **பணம்** என்ற மூன்றெழுத்தைப் பெற்று **அப்பா**, **அம்மா**, **அக்கா**, **தம்பி**, **தங்கை**, **பாட்டி**,

சாந்தம் என்ற மூன்றெழுத்துக்காரர்களுக்கு உதவி என்ற மூன்றெழுத்தைச் செய்து [illegible] வறுமை என்ற மூன்றெழுத்தைப் போக்கி சிறமை என்ற மூன்றெழுத்தை [illegible].

[illegible] இளமை என்ற மூன்றெழுத்தால் கல்வி என்ற மூன்றெழுத்தைப்பெற [illegible] கன்னி என்ற மூன்றெழுத்துக்காரியிடம் காதல் என்ற மூன்றெழுத்தைப் பெற்று மனம் என்ற மூன்றெழுத்தால் இணைகின்றான். அன்பு மணம் என்ற மூன்றெழுத்தை அப்பா அம்மா என்ற மூன்றெழுத்துக்காரர்களிடம் சொல்லி காதலி என்ற மூன்றெழுத்துக்காரியை மணக்கிறான். மனைவி என்ற மூன்றெழுத்துக்காரியிடம் உறவு என்ற மூன்றெழுத்தைக் கட்டி வாழ்வு என்ற மூன்றெழுத்தை நடத்தும்போது பாசம் என்ற மூன்றெழுத்துக்களால் மனைவி என்ற மூன்றெழுத்துக்காரி கற்பு என்ற மூன்றெழுத்தைக் காப்பாற்றி [illegible] அரசி என்ற மூன்றெழுத்தாக விளங்குகின்றாள்.

பின் மனைவி என்ற மூன்றெழுத்துக்காரி மழலை என்ற மூன்றெழுத்தைப் பெறுகிறாள். காலம் என்ற மூன்றெழுத்து வேகம் என்ற மூன்றெழுத்தால் ஓடி இளமை என்ற மூன்றெழுத்தை மனிதன் கழித்து முதுமை என்ற மூன்றெழுத்தைப் பெறுகிறான். முதுமை என்ற மூன்றெழுத்து வந்தவுடன் வியாதி என்ற மூன்றெழுத்து வருகின்றது. சிலசமயம் அவன் [illegible] என்ற மூன்றெழுத்தை மேற்கொண்டு கோயில் என்ற மூன்றெழுத்திற்கு [illegible] என்ற மூன்றெழுத்தை [illegible] மூன்றெழுத்துக்காரருக்குச் செய்து நன்மை என்ற மூன்றெழுத்தைப் பெறுகிறான். தேவன் என்னும் மூன்றெழுத்து மனிதனை ஆட்கொண்டு சோர்வு என்ற மூன்றெழுத்து [illegible] படுக்கையில் படுக்கச் செய்கிறது. காலம் என்ற மூன்றெழுத்து [illegible] மூச்சு என்ற மூன்றெழுத்து பறந்து விடுகிறது.

நான் தான் உங்கள் கல்லூரி

மு. மொ. பாண்டியராஜ்

இராஜபாளையம் ராஜூக்கள் கல்லூரி ஆண்டு மலரைக் கையிலெடுக்கும் அன்பர்கள், நண்பர்கள் அனைவருக்கும் எனது உளங்கனிந்த சிரம் தாழ்ந்த கரம் குவித்த வணக்கம் உரித்தாகுக. நான் செப்புவதைத் தயை கூர்ந்து செவி சாய்க்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தமிழகத்தின் தலைநகரிலே 14 மாடிக் கட்டிடம் பாங்குடன் திகழ்கிறது எனக் கண்டவர்களும், காணாதவர்களும் பேசிக்கொள்வர். தலைநகருக்குச் செல்பவரும் அதனைப் பார்த்துப் பரவசமடைவர். நானோ ஒரு மொட்டை மாடிக் கட்டிடம்தான்.

ஒரு நாள் மாலை நேர மகிழ்ச்சியில் நான் திளைத்துக் கொண்டிருந்த வேளையில், என் அருகே ஒரு பையன் சைக்கிள் ஒன்றில் அதிகமாகச் சென்று கொண்டிருந்தான். இதனைக் கண்ட ஒரு பெரிய மனிதர் தம்பி! ஏனப்பா இவ்வளவு வேகமாகச் செல்கிறாய் எனக் கேட்டார். அப்பையன் ஐயா! ''நான் இந்த ஆண்டு S. S. L. C. தேர்வு எழுதியுள்ளேன். அத் தேர்வினுக்கான முடிவுகள் இன்றைய செய்தித் தாளில் தென்றல் எனப் பறந்துவரும். அதைக் காணவே பதை பதைக்கும் நெஞ்சுடன் பறந்து செல்கிறேன் என்றான்''. பின்னர்தான் அவன் ஓர் உயர்நிலைப் பள்ளி மாணவன் என்பதை அறிந்தேன்.

பையன் கூறியதைக் கேட்ட பக்கத்துப் பரமசிவம், S. S. L. C. தேறியதும் என்ன செய்வதாக உத்தேசித்துள்ளாய் எனக் கேட்டார். பையன் ஐயா! ''நான் கல்லூரியில் என் படிப்பைத் தொடரப் போகிறேன்'' என்றான். பேசியவர்கள் பிரிந்து சென்றனர். பேச்சைக் கேட்ட நான் பிரமித்து நின்றேன். கல்லூரி என்றால் எப்படி இருக்கும், அது எவ்வளவு செயல்படும் எனச் சிந்தித்தேன். அப்பையன்

Scanned with CamScanner

உந்தும் கல்லூரியாக நாம் திகழ்ந்தால் எவ்வளவு பெருமையாக இருக்கும் என நான் நினைத்தேன். அந்நிகழ்ச்சியினை மனத்தில் நினைக்கையிலே என் உள்ளம் உவகை யால் பூரித்தது. ஆனால் நினைத்தது நடக்கவேண்டுமே! இரவு வந்தது. நான் கல்லூரி யானால் எவ்வகையில் செயல்படுவேன், என் உருவத்தில் எத்தகைய மாறுதல் தோன்றும்; நான் புத்தொளி கொண்டு எவ்வாறு பிரகாசித்து வருவேன் என நினைத்து இரவு பகலாய்ச் சிந்தித்துச் செயலிழந்து தூங்கிக் கொண்டிருந்தேன்.

''ஊமை கண்ட கனவு போல'' நான் அமைதியாய் அமர்ந்திருந்தேன். ஆனால் நான் நினைத்து ஏங்கியதை ஆண்டவன் அருளால் அறிவிற்சிறந்த அன்பு நெஞ்சம் கொண்ட ஒரு பெரியவர் அறிந்து, அறப்பணிக்கு உதவும், அன்பர்களிடம் கலந்து ஆலோசனை செய்து ஒரு கல்லூரி ஆரம்பிக்கத் திட்டமிட்டார். இச்செய்தியை அறிந்த நான் ''பழம் நழுவிப் பாலில் விழுந்தது போலவும், அதுவும் நழுவி என் வாயில்வந்து விழுந்தது போலவும்'', அளவிலா ஆனந்தமடைந்தேன். அவ்வின்பத்தி னால் இரவு பகல் தூங்காது காலங்கழித்தேன்.

எத்தனை நாள்தான் பொறுமையைக் கையாள்வது. காலம் கைகொடுத் தது. இறைவன் அருளால் கோடை விடுமுறைக்குப்பின் எல்லாப் பள்ளிகளும் திறக்கப்பட்டன. எனக்கோ ஏமாற்றம். ஏன்?-நான் பகல் கனவு கண்டு ஆகாயக் கோட்டை கட்டி அந்தரத்தில் நின்று விடுவேனோ? என்றுதான். ஆனால் என் இறைவன் எனைக் கைவிடவில்லை. இறைவன் அருள் கிட்டியது. அடுத்த வாரம் என் கனவு நனவானது. அப்பொன்னாள் நன்னாள் பொலிவுடன் வந்தது. ஆம். எழில்மிகு 73-ம் ஆண்டு ஜுன் மாதம் 22-ந்தேதி என்னைத் திறக்கப் போகிறார்கள் எனச் செய்தி அறிவித்தார்கள். என்னிடம் சேர மாணவர்கள் போட்டியிட்டுக்கொண்டு வந்தார்கள். தனியே தூங்கிக்கொண்டிருந்த நான் கல்லூரியானேன். களிப்புடன் என்னிடம் வரும் மாணவர்களை வரவேற்றேன். புதிய ஆசிரியர்களும் வந்து சேர்ந் தார்கள். நான் ஆரம்பமாகி ஆனந்தமாய்ச் செயல்பட்டேன். ஓராண்டு முடிந்தது. பிரிவு என்னும் துயரக்கன்னி, தேர்வு என்னும் வடிவில் ஊர்ந்து வந்து எனை என் மாணவர்களிடமிருந்து பிரித்தாள். பெரும்பான்மையான மாணவர்கள் வெற்றி பெற்று என்னிடம் பிரியா விடைபெற்றுப் பிரிந்து சென்றனர்.

குழந்தைகள் பிரிந்து அவர்களின் நன்மைகளுக்குத்தானே என என்றும் தாயைப்போல நான் என் குழந்தைகளுக்கு விடை கொடுத்து அனுப்பி வைத்தேன். இப்போது நான் இரண்டாவது ஆண்டில் அடிஎடுத்து வைத்து அமைதியாய் செயல் புரிந்து வருகிறேன். இவ்வாண்டும் என் குழந்தைகள் அமைதியாய் ஆனந்தமாய்க்

கல்வி பயின்று வருகின்றனர். சென்ற வாரம் ஆண்டு விழா என்று என்னை வண்ண வண்ண நிறங்களில் காகிதங்களினாலும், மின்சார விளக்குகளினாலும், அலங்காரம் செய்து ஆரவாரம் செய்தனர். தமிழகக் கல்வியமைச்சர் மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் அவர்கள் விழாவில் கலந்து கொண்டார். நான் கொண்ட மகிழ்ச்சிக்கோ அளவில்லை.

சாதாரணக் கட்டிடமாக இருந்த நான் இத்தகைய பேரும், புகழும், சீரும் சிறப்பும் பெற்றுத் திகழ்ந்து பல்லோர் முன்னிலையிலும் பாங்குடன் திகழ உதவியவர் யார் எனத் தெரியவில்லை. அத்தகைய அடக்கமான குணமும், அன்பு நெஞ்சமும் கொண்டவர் ராஜுக்கள் சமுதாயத்தவர் என இப்போதுதான் நான் அறிந்தேன். இத்தகைய சிறப்புடன் இருந்தும் என்னைவிட்டு ஓர் ஆசிரியர் சென்ற மாதம் பிரிந்து சென்றுவிட்டார். நான் பெரிதும் மனம் வருந்தினேன். அதற்கு ஏற்றாற்போல புது ஆசிரியர் வந்து என்னிடம் அழகாகப் பழகுகிறார்.

ராஜபாளையம் ராஜுக்களால் தூங்கிக்கொண்டிருந்த நான் என் உருவத்தினைப் பிரிவுபடுத்தி, என் நடைமுறையினை மாற்றி நற்றென்டு புரியும் கல்லூரி எனும் விளக்காய்த் திகழ்கிறேன் என்றால் அது மிகையாகாது.

இப்போதாவது அறிவீர்களா, நான்தான் உங்கள் உள்ளத்தில் நீங்கா இடம் பெற்ற ''இராஜபாளையம் ராஜுக்கள் கல்லூரி'' என்பதை.

அழகு எது?

சு. கிச்சப்பன்

அன்புள்ள மாணவத் தோழர்களே! உங்களுக்கு, நீங்கள் மிக அழகாக இருக்கவேண்டுமென்ற விருப்பமிருக்கிறதில்லையா? அழகான மேனியையும், அழகான முகத்தையும் கொண்டுள்ள அழகர் ஒருவரைக் கண்டால் அவரைப் போலவே நாமும் இருக்க வேண்டும் என்ற விருப்பம் அனைவருக்கும் எழுவது இயற்கையே. ஆகவே அழகு என்றால் என்ன? அது எவ்வாறு இருக்கும்? என்றெல்லாம் அறிந்து கொள்ள வேண்டும். நீங்கள் முக அழகைப் பற்றி ஒருவரை ஒருவர் வினவிப் பாருங்கள்.

பெருங் கண்களும், சப்பை மூக்கும், நீண்ட பற்களும் உள்ள முகம் அழகானதா? எலிக்காதரும் முயல் காதரும் அழகர்களா? நம் தமிழகத்தில் முற் காலத்தில் சீத்தலைச் சாத்தனார், பெருந்தலைச் சாத்தனார் போன்ற புலவர்கள் வாழ்ந் தனர். சீத்தலை, பெருந்தலை போன்ற பெயர்கள் ஊர் பெயரென்பாருமுளர்; அது உறுப்பின் காரணமாக வந்த பெயர் என்பாரும் உள்ளனர். ஆகவே அவர்கள் அழகரா? இப்போது குட்டையன், நெட்டையன் என்ற காரணப் பெயர் வைத்துக் கூப்பிடுவதுண்டன்றோ? கண்ணும்; காதும்; தலையும்; உடம்பும்; கையும்; காலும் அவற்றுக்குத் தக்க அளவில் இருப்பதுதான் மக்கட்கு அழகு. தகா அளவிலிருப்பது அழகன்று. எல்லா உறுப்புக்களும் தக்க அளவிலிருப்பதை "ஏர்" என்று தமிழ் நூல்கள் கூறும்.

இஃது உடலழகு; உடம்பழகும் கண்ணிற்கினியது. ஆனால் உடம்பழ கில்லாதவரை வெறுக்கலாகுமா? உடம்பின் அழகு நம் பிறவியிலேயே அமைவது. இடைக் காலத்திலும் உறுப்புகட்குக் கேடு விளையலாம். அப்படி நேரும் அழகுக் குறைவுக்கு நாம் பொறுப்பா? செயற்கையாக நாம் செய்து கொள்ளும் அழகிற்கே நாம் காரண கருத்தராகலாம். பெண்கள் தலையை பலவாறு புனைந்தும் கண்ணுக்கு

Scanned with CamScanner

மையிட்டும் அழகு செய்து கொள்ளும் ஒப்பனைக்கு அளவே கிடையாது. இவ்வாறு செயற்கை அழகைத்தான் நம்மாற் செய்துகொள்ள முடியும். இயற்கை அழகுக்கு என் செய்வோம்?

ஓர் ஊரில் ஒரு சிறுவன் இருந்தான். அச்சிறுவன் தன் முகத்தை, கண்ணாடியில் காணும் போதெல்லாம் வருந்துவான் ''அடே பையா! உன் சப்பையான மூக்கையும், ஒருபக்கம் கோணிக்கொண்டுள்ள கொன்ன வாயையும் வைத்துக்கொண்டு எப்படி உலவுகிறாய்! என்று கலங்குவான். கடவுளே! என் முகத்தை அழகாக்கிவிடு எனக்குக் கிடைக்கும் செல்வத்தில் எனது உணவு, உடை, இருப்பிடச் செலவுகள் போக மீதியுள்ள அனைத்தையும் உனக்குக் காணிக்கையாகச் செலுத்துகிறேன்'' என்றெல்லாம் கடவுளை வேண்டுவான். அவனுக்கு அழகின்மீது அத்துணைக் காதல். இத்தகைய வேண்டுகோளுக்குப் பயனேதும் இல்லை. அவனழகுக்கு அவனைவிட்டுப் போக விருப்பமில்லைபோலும். என் செய்வது? அவன் செயற்கையாகவாவது அலங்கரித்துக்கொள்ள முயன்றான் முடியவில்லை. இவ்வாறு பலகாலம் அழகைப்பற்றி ஆராய்ச்சியில் தன் கருத்தைச் செலுத்தினான். இறுதியில் ஒரு முடிவுக்கு வந்தான். புற அழகைத்தான் என்னால் ஏற்படுத்த முடியவில்லை. அக அழகையாவது ஏற்படுத்துவேன் என உறுதி பூண்டான். அதுதான் நல்ல அழகு என்றும், செய்துகொள்ளக் கூடியதென்றும் அறிந்தான்.

''குஞ்சி யழகும் கொடுந்தானைக் கோட்டழகும்
மஞ்சள் அழகும் அழகல்ல — நெஞ்சத்து
நல்லம் யாம் என்னும் நடுவு நிலைமையாற்
கல்வி யழகே யழகு''

என்று நாலடியார் கூறுகிறது. எந்நாட்டிலும் உள்ள நல்லறிஞர்களும் இம்முடிவைத் தான் போற்றுவர்.

''மற்றவர்களிடத்தில் அன்பாகவும்; மரியாதையாகவும் பழக வேண்டும். பணிவுடன் உரையாடல் வேண்டும். எல்லா உயிர்களிடத்தும் அன்புடன் நடக்க வேண்டும். நன்றாகப் படிக்க வேண்டும். நல்வழி நடக்க வேண்டும்''.

இவ்வாறிருப்பது அழகென அச்சிறுவன் அறிந்தான். உடல் அழகினால் பயனில்லை. அறிவினாலும் நன்னடையாலுமே பெருமையுண்டாகும் என்று அவன் முடிவு செய்தான். முடிவு செய்தபடி நடந்தான்.

Scanned with CamScanner

ஒருநாள் அவன் உலாவிவர வெளியிற் சென்ருன். அப்போது ஒரு காளை யைக் கண்டான். அஃது உழைத்துழைத்துக் களைத்துப் போயிருந்தது. தனக்காக வேண்டிய உணவான வைக்கோலைக்கூட சாப்பிடமுடியாமல் தள்ளாடியது. அருகே சென்ருன். தடவித் தந்தான். அவன் உள்ளம் உணர்ச்சியாற் கலங்கிற்று. உழைத் துக் களைப்பாகும் அழகே அழகு என அவன் அப்போது உணர்ந்தான்.

''நான் இக்காளையைவிட எவ்வகையிலே சிறப்புற்றவன்? நான் இக்காளை யாக இருப்பின் வருந்தேன்; மகிழ்வேன்.''

இவ்வகையில் அவன் வாய்விட்டுக் கூறினன். உழைப்பதுதான் உயர்வு. மற்றவர்களுக்குக்காக நாம் உழைத்துப் பெறும் சோர்வே பேரின்பம் பயப்பதாம் ''என் கடன் பணி செய்து கிடப்பதே'' என்ற எண்ணம் உயர்ந்தது. ''தொண்டர் தம் பெருமை சொல்லவும் அரிதே.''

இவ்வாறெல்லாம் எண்ணியும், நடந்தும் அச்சிறுவன் தன் உள்ளத்தைப் பண் படுத்தி அழகாக்கிக் கொண்டான். அதனுல் அவன் பிற்காலத்தில் எல்லோரும் போற்றும் அறிஞன் ஆனன். அவன் யார் எனத் தெரியுமா? காந்தியடிகளும் போற்றிய அப் பெரியார் ''**லியோடால்ஸ்டாய்**'' என்பவர்தாம். இவர் எழுதிய நூல்கள் அனைத்தும் நல்ல நீதியைப் போதிப்பன. முகத்தை அழகாக்க முடியவில்லை என்று வருந்திய அவர் அகத்தை அழகாக்கிக் கொண்டதனுல்தான் உலகம் புகழும் பேரழகரானர்.

ஆகையால் மாணவத் தோழர்களே நாமும் காந்தியடிகளைப் போலவும், லியோடால்ஸ்டாய் போலவும் அகத்தை அழகுள்ளதாக்கிக் கொள்ளுவோமாக! ஆம் ''கல்வி அழகே அழகு''.

Scanned with CamScanner

தேச சிற்பி ராஜாஜி

அ. அரசு

(திருச்செங்கோடு காந்தி ஆசிரமப் பொன்விழாக் கட்டுரைப் போட்டியில் இருபத்தைந்து ரூபாய் பரிசுபெற்ற கட்டுரை)

முன்னுரை :

பாரதபூமி பழம்பெரும் பூமி. கற்காலந்தொட்டு தற்காலம் வரை, சமயம், தத்துவம், கலாசாரம், பண்பாடு முதலான பல்வேறு துறைகளிலும் சிறப்பு பெற்று விளங்கிய சிறப்பு அளவிடற்கரியது. இத்துணைச் சிறப்புக்கள் பெற்ற நம் பாரதம் ஏறக்குறைய இருநூற்றைம்பது ஆண்டுகள் அன்னியரின் கைகளில் சிக்குண்டு அல்லற்பட்டது. தனோரீத்தி விடுதலை காண அல்லும் பகலும் அயராது பாடுபட்டு தம் உடல், பொருள், ஆவி ஆகிய மூன்றனையும் ஈந்தோர் கணக்கற்றோர். எரிந்த சுதந்திரத் தீயினுக்கு எண்ணெய் வார்த்து எரியச் செய்து இறுதியில் வெற்றிகொண்ட பாரதத்தை விடுதலை பெறச் செய்தோர் பட்டியல் மிக நீண்டதாகும். கோகலே, திலகர், ரானடே போன்ற தலைவர்கள் தலைமையேற்ற காலந்தொட்டு காந்தியுகம் ஆரம்பித்த காலம் வரையும், மேலும் அதற்குப் பின்னும் புகழ் பெற்ற பாரதத்தை உருவாக்கிய சிற்பிகள் பலர். அவர்களுள், நம் பாரத முன்னாள் தலைமை அமைச்சர் பண்டிட் ஜவஹர்லால் நேரு அவர்களால் '' நுண்ணறிவும், உயர்ந்த நெறியும், தியாக உணர்வும் கொண்ட இந்தியப் பண்பின் பிரதிநிதி '' என்றும், '' இந்தியாவின் மகோன்னத தேச பக்தர்களில் ஒருவராக இருக்கும் தீரத்தைப் பெற்றவர் '' என்று முன்னாள் அமெரிக்க கான்ஸல் ஜெனரலாலும் பாராட்டப்பட்டவரான மூதறிஞர் ராஜாஜி அவர்களும் ஒருவராவர். இவர்தம் நாட்டுத் தொண்டே இவர்தம் பணிகளில் சிறக்கக் கண்டு, தமிழக முன்னாள் முதலமைச்சர் ஓமந்தூரார், '' காந்தியத்தைப் போதிக்கும் தென்னாட்டுக் காந்தி '' என்றும், விடுதலைச் சிங்கம் தியாகி சத்தியமூர்த்தி '' தமிழகச் சக்கரவர்த்தி; தவப்புதல்வன்; அரசியல் மேதை '' என்றும், கவர்னர் ஜெனரல் மௌண்ட் பேட்டன் பிரபு, '' இராஜநீதி வல்லுநரான தேசத் தலைவர் '' என்றும், ரசிகமணி டி. கே. சி. அவர்கள், '' பாரத மாதாவின் சிரசில் ஓர் அரிய மகுடம் '' என்றும் பாராட்டிச் சென்றார்கள். கவிமணி அவர்களும்,

'' அன்னை யடிமை நிலை போக்கி
    அறப்போர் வெற்றித் தளபதியாய்
மன்னுங் காந்தி யடிகளுக்கு
    வலக்கையாக நின்றுதவி
சென்னை மக்கள் புகழ் வளர்த்த
    செல்வா ராஜகோபாலா ! '' என்று பாராட்டி மகிழ்ந்தார்.

இந்திய மூளையின் உயர்ந்த பிரதிநிதியாக விளங்கிய இம்மாபெரும் தேசத்தொண்டர் நம் பாரதத்தை உருவாக்குவதில் மற்ற தலைவர்களோடு எத்தகு பணிபுரிந்தார் என்பதை இனிக் காணலாம்.

ஆற்றிய பணிகள் :

வான் முட்டும் பொருளை வந்து குவிக்கும் வளமார்ந்த தொழில்களுள் வழக்கறிஞர் தொழிலும் ஒன்றாகும். சேலம் நகரில், '' வக்கீல் ஐயா '' என்று மக்களால் உரிமையோடு அழைக்கப்படும் வண்ணம் மேற்கொண்ட வழக்கறிஞர் தொழில் முதல், தமிழகத்தில் புத்துணர்ச்சியும், எழுச்சியும் ஊட்டிய ஆசிரமத் தொண்டர் முன்னேற்றத் திட்டங்கள் நிறைவேற மும்முறை முதலமைச்சர் பணி வங்கக் கவர்னர், கவர்னர் ஜெனரல் ஆகிய பணிகள் வரை அவர் ஆற்றினர். எல்லாப் பணிகளிலும் அவரது உயிர் மூச்சாக இருந்தது, நாட்டு மக்கட் சேவையே.

காந்தி ஆசிரமத் தொண்டர் :

இன்றைக்குப் பொன்விழாக் கொண்டாடும் சேலம் காந்தி ஆசிரமம் ராஜாஜி அவர்களால் தொடங்கப் பெற்றதாகும். இவ்வாசிரமத்தை அவர் அமைத்த நோக்கம் சீரிய தன்மையைக் கொண்டதாகும். பங்களா வாழ்க்கை, பஞ்சு மெத்தைகள், குதிரை வண்டி, மோட்டார், அறுசுவை உணவு, அரசபோக வாழ்வு யாவற்றையும் உதறிவிட்டுக் கூரை வேய்ந்த குடிசையிலே தட்டிகளால் மறைக்கப் பட்ட அறையிலே, கட்டாந்தரையிலே, முரட்டுக் கதராடையுடன் எளிய உணவுண்டு, முக மலர்ச்சியோடு இவ்வாசிரமத்தில் இவர் சமூகத்தொண்டு என்ற உன்னதக் கொள்கையை விளக்குவர். ஏழைகள் மலிந்த இந்நாடு முன்னேற வேண்டுமானால் அவர்கள் வாழ்க்கையில் பொருளாதாரம் உயர்ந்து வளவொளி வீச வேண்டும். ஏழையின் உயிர்வே இந்தியாவின் உயர்வு. இக் கருத்துக்கள் ராஜாஜி அவர்களின் நெஞ்சத்தில் நெடுநாள் ஊறிக் கிடந்தது. ஏழை மக்களுக்குத் தொண்டு புரிவதையே தலையாய கடனாகக் கொண்டார். மழையின்றிப் பஞ்சத்தில் வாடும் மக்களுக்கு வேலையும் கூலியும் தரும் வாய்ப்பைத் தமது கதர்த் தொண்டினால் தரமுடியும் என நம்பி, இவர் மக்கள் புறக்கணித்திருந்த நிலையிலிருந்த ராட்டைகளுக்குப் புத்துயிர் அளித்தார். இவ்வாசிரமம் ஆரம்பிக்கப்பட்ட நான்கே ஆண்டுகளில் லட்ச ரூபாய்

Scanned with CamScanner

மதிப்புள்ள கதரை உற்பத்தி செய்தது. தென்னகத்தில் கதர்த் திட்டம் காலூன்ற வழி வகுத்தது இவர் தோற்றுவித்த காந்தி ஆசிரமம். நலிந்த நிலையில் மெலிந்து கிடந்த, பாதி இந்தியப் பொருளாதாரம் இவரால் தலை நிமிர்ந்து மக்கள் மத்தியில் நம்பிக்கையை வளரச் செய்தது. எழுதப் படிக்கத் தெரியாத பாமர மக்கள் எழுத்தறிவு பெறவும், மருத்துவ வசதியற்றோர் மருத்துவ வசதி பெறவும், இவ்வாசிரமம் இலவச மருத்துவ மனைகள், பள்ளிகள் ஆகியவற்றை மேற்கொண்டமை குறிக்கத்தக்கது.

நாட்டைப் பிடித்த பெரு நோய்களான தீண்டாமை, சாதி வேற்றுமை, மது, ஒற்றுமையின்மை, ஆங்கிலேயருக்குத் துணை போதல் ஆகியவை முதலிடம் வகித்தவை. இவைகளைப் போக்குவதில் காந்தி ஆசிரம சேவை மூலம், அன்றைய சென்னை மாநிலம் முழுமைக்கும் ஓர் எழுச்சியை இவர் ஊட்டினர். காந்தியடிகளின் திட்டங்களில் தலைசிறந்தமான, நிர்மாண வேலைகளைச் சிறப்பாக நிறைவேற்றி அன்றைய மாநிலங்களில் சென்னை மாநிலம் முதலாவதாக விளங்க இவர் காரணமாயிருந்தார்.

மதுவிலக்கும் அரிசனநலத் தொண்டும் :

சமுதாயத்தில் எல்லாத்தரப்பட்ட மக்களையும் அடிமைப்படுத்தியிருந்த மதுவை, அரக்கனெனப் பாவித்து அதை விரட்ட வேண்டும் என குறிக்கோள் கொண்ட, தலைவர்களில் ராஜாஜிக்கே சிறப்பிடம் உண்டு. மதுவினல் ஏற்படும் தீமைகளை ஏழை மக்களிடம் எடுத்துச் சொல்லி அவர்கள் மனத்தில் ஒரு பெரும் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியதையோ, ஏழைப் பாட்டாளி மக்கள் பெருநன்மை பெறும் படி, முதலமைச்சரானதும் மதுவிலக்கு மசோதாத் தயாரித்து அதைச் சட்டமாக்கி அமுலுக்குக் கொண்டு வந்ததையோ இந்நாடு மறக்க இயலாது. மதுவிலக்கை வற்புறுத்தி ''புரோகிபிஷன்'' என்ற ஆங்கில வெளியீட்டையும், ''விமோசனம்'' என்ற தமிழ்த் திங்கள் ஏட்டையும் நடத்தி இத்துறைக்கே இவர் வழி காட்டினர். மது அரக்கனை விரட்ட இம்மாதிரிப் பத்திரிகை இந்தியாவிலேயே முதன் முதலாக வெளியிட்டர் இவரேதான், என அறியும்பொழுது ஏழை மக்களின் உள்ளம் பெருமிதம் கொள்கிறது.

தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்குக் காந்தியடிகள் ''அரிசனம்'' என்ற நல்ல பெயரைக் கொடுத்தாலும் அவர்களின் நல்வாழ்விற்கும் முன்னேற்றத்திற்கும் அடிகளோடு இணைந்து செயலாற்றிய இவரது பணியை நாடு என்றும் மறப்பதற் கில்லை. தீண்டாமையை ஒழிக்க இவரால் சேரிகளில் பழங்கிணறுகள் புதுப்பிக்கப் பட்டன; புதுக் கிணறுகள் வெட்டப்பட்டன; வழிபாட்டிற்குக் கோயில்கள் கட்டித் தரப்பட்டன. சேலத்தில் நகரவைத் தலைவரானதும் தாழ்த்தப்பட்டோர் இனத்தைக்

Scanned with CamScanner

வைசிராய் வேவல் பிரபு காங்கிரசுடன் ஓர் உடன்படிக்கை செய்துகொள்ள விரும்பிய பொழுது " இந்தியா போரில் இறங்காது ; அது அகிம்சையையே கடைப்பிடிக்கும் " என்றார் காந்தியடிகள். ஆனால், ராஜாஜியோ அவர்களுக்கு உதவி நாம் சுதந்திரம் பெறும் வாய்ப்பைத் தவறவிடக்கூடாது என்று கூறி இறுதியில் வெற்றியும் பெறலானார். நாடு துண்டுபடுவது தவிர்க்க முடியாதது என்பதைக் கண்டுகொண்டார் ராஜதந்திரி ராஜாஜி. பஞ்சாபின் ஒரு பகுதியையும் வங்காளத்தின் ஒரு பகுதியையும் தனியே பிரித்து ஆளும் உரிமையை இந்தியத் தலைவர்கள் ஒரு புறமும், ஜின்னா மறு புறமும் ஏற்கலாம் என யோசனை கூறினார் இவர். பஞ்சாப் முழுவதும், வங்காளம் முழுவதும் கொண்ட பாகிஸ்தானே வேண்டும் எனப் பிடிவாதம் பிடித்தார் ஜின்னா. இந்தியாவின் கடைசி ஆங்கிலேயக் கவர்னர் ஜெனரலான மௌண்ட் பேட்டன் பிரபுவோடு இவர் பேசியதன் விளைவாக இந்தியா விடுதலை பெறும் கட்டத்தை நெருங்கிக் கொண்டிருந்தது. அண்ணலின் ஆயிரமாயிரம் தொண்டர்களில் ஒருவரான ராஜாஜியின், நாட்டுப் பிரிவினை பற்றிய திட்டத்தை மௌண்ட் பேட்டன் பிரபு ஏற்றுக் கொண்டதால் நாடு துண்டுபட்டாலும் அமைதியான இந்தியா உருப்பெற்றது. கவர்னர் ஜெனரலாகும் முதல் இந்தியர் என்ற பேறு இவரை நாடி வந்தது.

முடிவுரை :

நம் நாட்டின் நலம் கருதி சமுதாயத் தொண்டும், ஆசிரமத் தொண்டும் செய்த மூதறிஞர் ராஜாஜி அவர்கள் உடலால் நம்மைப் பிரிந்து விட்டாலும் இந் நாட்டை உருவாக்கிய சிற்பி ராஜாஜி என்ற முறையில் நம்மிடையே என்றும் வாழ்வார் என்பது உறுதி. நாட்டின் ஒற்றுமைப்பாட்டைக் காக்க நாடு நலம் பெற இவர் காட்டிய வழியில் நாமும் செல்வோம். அதுவே நாம் அவருக்குச் செய்யும் நன்றிக் கடனாகும்.

Scanned with CamScanner

“மௌனப் புன்னகை ”

க. வேர்புலு, எம். ஏ., பி. எஸ்சி.,

(காலம் : கி. மு. 212 க்குமுன்)

காட்சி 1

(இடம் : சிசிலியின் தலைநகர் சைரக்யூஸ் - மன்னர் இரண்டாம் ஹியரோவின் அரச சபை)

எல்லோரும் : மாமன்னர் ஹியரோ ! வாழ்க ! வாழ்க !!

ஹியரோ : நகை விற்பன்னரே ! மணிமுடி தயாரா ?

நகைத் தொழிலாளி : அரசே ! தலைமுறை தலைமுறைக்கும் நின்று, தங்கள் புகழ்பாடும் முறையில் ஒளிவீசும் வகையில் உருவாக்கிக் கொண்டுவந்திருக்கிறேன். கண்களுக்குப் பெரு விருந்தளிக்கும்படி இக்கவின்மிகு பொன் மணிமுடியைக் கண்டருளுவீர்களாக.

ஹியரோ : ஆஹா, என்ன அருமையான வேலைப்பாடு ! நகை விற்பன்னரே ! வேலைப்பாடு கண்டு வியந்தோம். மணிமுடி ஆக்கிய கரங்களை எம் சொக்கப் பொன்னால் பரிசளித்துப் பாராட்டுகிறேன். பெற்றுச் செல்வீர்.

ந. தொ : மாமன்னர் ஹியரோவின் திருவடி பற்றி நின்றேன். மன்னர் நீடூழி வாழவேண்டும்.

(நகைத் தொழிலாளி பரிசு பெற்றுச் சென்ற பின்பு)

ஹியரோ : சபை ஆலோசகரே ! மணிமுடியின் அழகு சொல்லுந் திறத்தைக் கடந்ததுதான். கிரேக்கத்திலும் ரோமிலுங்கூட இவ்வளவு அழகுமிக்க மணிமுடி இருக்குமா என்பது ஐயத்திற்குரியதுதான். ஆயினும் எனக்குள்ளே ஓர் ஐயப்பாடுண்டு.

சபை ஆலோசகர் : அரசே ஐயம் வெளிப்பட்டால் தெளிவிக்க முடியும்.

ஹியரே : பொன் வணிகரிற் சிறந்தோரை அழையுங்கள்.

சபை ஆலோசகர் : அவர்கள் நம் சபையிலேயே இருக்கிறார்கள்.

ஹியரோ : பொன் வணிவர்களே ! இன்று எம் சபை ஏறிய இம் மணிமுடியைக் கண்டிருப்பீர்கள். எனக்கிருக்கும் ஐயப்பாடு இதுதான் : இம்மணிமுடி நான் கொடுத்த சொக்கப்பொன் முழுவதாலும் செய்யப்பட்டதா? அல்லது கலப்படம் செய்யப்பட்டு பொன் களவாடப்பட்டுள்ளதா? உட்கிடையிட்டு உருவாக்கப்பட்டுள்ளதா? உண்மையறிய விரும்புகிறேன்.

பொன் வணிகர்கள் : உரைகல் கொண்டோ உப்புத்திராவகமிட்டோ மணிமுடி மேற்பகுதிப் பொன்னின் தூய்மையை மட்டுமே ஓரளவு பார்த்துச் சொல்லலாம். மற்றபடி பொன் நகைத் தொழிலாளியை நம்புவது ஒன்றே வழி, என எங்களுக்குத் தோன்றுகிறது அரசே !

ஹியரோ : வேறு வழி ஒன்றைக் கூறத்தான் வேண்டும்.

பொ. வணி : அரசே ! எங்களை மன்னிக்க வேண்டும். அறிஞரை அழைத்து வழி கேட்கலாம்.

சபை ஆலோசகர் : அரசே ! அறிஞரை இங்கு வரவழைப்போமா ?

ஹியரோ : வேண்டாம். ஆட்சியாளனின் அதிகாரம் அறிஞனின் மேற்செல்லும் என்றாலும், உண்மையில் அறிஞர்களுக்குக் கட்டுப்பட்டவன மன்னன். ஆட்சியாளன் அறிஞனை ஆட்டி வைக்க நினைத்தால் அறிவுலகம் அவனை ஏசும். என் பிறவியிலும் அதை ஏற்க நான் விரும்பவில்லை. நாம் அவர் இருக்குமிடம் தேடிச் செல்வோம்.

காட்சி 2

(இடம் : ஆற்றங்கரையோரம் — மர நிழல்)

மெய்க்காப்பாளர் : அரசே ! தாங்கள் வந்திருப்பதை அறிஞர் இன்னும் கவனிக்கவில்லை. அவருடைய கவனமெல்லாம் மணலில்தான் இருக்கிறது.

ஹியரோ : (மெதுவாக) அறிஞரல்லவா? அறிஞர்கள் ஏதாவது ஒன்றில் லயித்துவிடுவார்களேயானால் அவர்களை அதிலிருந்து மீட்பது சுலபமன்று.

(ஹியரோ தரையில் அமர்கிறார்)

அறிஞரே !

ஆர்க்கிமிடீஸ் : வணக்கம் ! மன்னவரே ! அடியேனை ஆர்க்கிமிடீஸ் என்று அழைத்தாலே போதுமானது. மன்னர் கட்டளையிட்டிருந்தால் அடியேன் அரண்மனைக்கு வந்திருப்பேன்.

Scanned with CamScanner

ஹியரோ : ஆர்க்கிமிடீஸ் என் நண்பர் என்பதையும், அதைவிட உறவினர் என்பதையும் சிசிலி
ஈன்ற அறிவுலக மேதை என்பதையும் உலகறியும். மேதையை நான் நாடி வருவதில் தவறில்லை,
அதிருக்கட்டும். ஏதோ சிந்தனையில் மூழ்கியுள்ளீர்கள் போல் தெரிகின்றது.

ஆர்க்கி : கோளம், உருளை சம்பந்தமாக சில கணக்கியல் உண்மைகளைக் கண்டுபிடிப்பதில்
ஈடுபட்டிருக்கிறேன். அறிவியல் உலகிற்கு என் சார்பில் நான் ஏதாவது கொடுத்தாக வேண்டும்
என நினைக்கிறேன், தாங்கள் ....

ஹியரோ : தங்கத்தில் கலப்படும் காணும் வழி தெரியவில்லை. தாங்கள் முயன்றால் ......

ஆர்க்கி : முயற்சி செய்கிறேன்.

(எல்லோரும் எழுந்து புறப்படுகிறார்கள்)

காட்சி 3

(சில மாதங்கள் கழித்து – தலைநகர் சைரக்யூஸின் வீதியிலே ஒரு நாள்)

நபர் – 1 : நேற்று அறிவுலக மேதை ஆர்க்கிமிடீஸ் ஆடையில்லாமல் தெருவிலே ஓடினாராமே,
நீங்கள் பார்த்தீர்களா?

மற்றவர் : பார்க்கவில்லை. கேள்விப்பட்டேன்.

நபர் - 1 : அளவுகடந்த ஆராய்ச்சியினால் அவருக்கு ஒருவேளை பைத்தியம் பிடித்திருக்குமோ?

மற்றவர் : (சிரித்து) அப்படியெல்லாம் ஒன்றுமில்லை. நேற்று ஓடியிருக்கிறார். இன்று ஒரு புதுக்
கண்டுபிடிப்பை அறிவியல் உலகிற்கு வழங்கிவிட்டார்.

நபர் – 1 : அப்படியா ?

மற்றவர் : ஆமாம். குளிர்நீர்த் தொட்டியிலே குளிக்க இறங்கினாராம். அடுத்த கணமே வெளியே
ஓடி வந்துவிட்டாராம். நீர் நிறைந்த தொட்டியில் ஆள் இறங்கியதும் கொஞ்சம் நீர் வெளியேறுவது
இயற்கைதானே. அதை வைத்தே இரவெல்லாம் கணக்கிட்டுப் பார்த்து, அரச மணிமுடியில்
கலப்படம் இருப்பதைக் கண்டுபிடித்துவிட்டார்.

நபர் – 1 : எப்படி?

மற்றவர் : தத்துவம் ஒன்று விளக்கியிருக்கிறார் ஆர்க்கிமிடீஸ். அதன்படி, ஹியரோ மன்னர்
மணிமுடி செய்யக் கொடுத்த அளவு சொக்கப்பொன் வெளியேற்றும் நீரின் எடையை விட மணி
முடி அதிக எடையுள்ள நீரை வெளியேற்றியிருக்கிறது. தங்கத்தில் சேர்க்கவேண்டியவற்றுக்கெல்
லாம் கழித்து, கலப்படத்தின் அளவைக் கணித்துவிட்டாராம். அபாரமான மூளை !

காட்சி 4

இடம் : அரண்மனை

ஒற்றன் : (விரைவாக) கேட்டுலஸ் தலைமையில் ரோமானியப்படை சைரக்யூஸ் நோக்கி
வருகிறது அரசே!

ஹியரோ : கேட்டுலஸ்ஸை மெர்சிலஸ் எப்பொழுது சந்தித்து உத்திரவிட்டான்?

ஒற்றன் : ஒரு வாரத்திற்கு முன்பே உத்திரவிட்டுவிட்டாராம். நீண்ட முற்றுகைத் திட்டத்
தோடுதான் புறப்பட்டு வருகிறார்கள். நாளை இரவு நம் கடற்கரையை அடைவதாக அவர்கள்
திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள்.

ஹியரோ : படைத் தலைவரே !

படைத் தலைவர் : அரசே !

ஹியரோ : எல்லாத் திசைகளிலும் முன்கூட்டியே நமது படைகள் கடலில் புகுந்து தயாராக
இருக்கட்டும். கோட்டையின் காவலைப் பலப்படுத்துங்கள். ரோமானியருக்குப் பாடம் கற்பிப்போம்.
(சிந்தனையோடு) ம்......அறிஞர் பெருமகன் எங்கிருக்கிறார்?

சபை ஆலோசகர் : கடற்கரைச் சோலையில் இயற்கையின் உண்மைகளை செயல் முறையில்
சோதித்துப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார் என்று தகவல்.

ஹியரோ : நல்லது. இன்று மாலை அவரைச் சந்திக்க வேண்டும். படைத்தலைவரே! நம் போர் முரசு ஒலிக்கட்டும். கடற்கரை நோக்கிப் புறப்படும் வீரர் கூட்டம் கடலினுள் ஆர்ப்பரிக்கட்டும். நாம் சாமானியர்கள் அல்லர் என்பதை ரோமானியர்களுக்குப் புரிய வைப்போம். வெற்றி நமதே.

காட்சி 5

(ஹியரோ மன்னர் குழப்பத்தோடு காணப்படுகிறார்)

இடம் : அரண்மனை

படைவீரன் : அரசே! கிழக்குத்திசையில் எதிரியின் தாக்குதல் கடுமையாக இருக்கிறது. நமது படை எதிர்த்து நிற்பது கடினமாக உள்ளது. இதே நிலை நீடித்தால் மற்ற பக்கங்களில் நாம் சமாளிப்பது சிரமமாகிவிடும் என்று படைத்தளபதி கருதுகிறார்.

ஹியரோ : (கோபம் பொங்க) என்ன? நம் படைகள் சமாளிப்பது கடினமா? எதிரிகளைத் தாக்குவதைவிட்டு அவர்களைச் சமாளிக்கும் நிலைக்கா வந்திருக்கிறீர்கள்? வெட்கம். வெட்கம்.

படைவீரன் : அவர்களின் படைக் கருவிகள் புதுமையாகவும், கப்பற்படைத் தாக்குதல் பலமாகவும் இருக்கின்றன அரசே!

சபை ஆலோசகர் : அரசே! ஒரு வேண்டுகோள். மன்னர் என்னை மன்னிக்க வேண்டும். தங்கள் நண்பரும் நமது பொன்னாட்டின் அறிஞருமான ஆர்க்கிமிடீஸின் மீது எனக்கோர் சந்தேகமுண்டு.

ஹியரோ : (கோபத்துடன்) உமது நாக்கைப் பத்திரப்படுத்திச் சொல்வீர். இதுபோல் இனி ஒருமுறை பேசினால்......? ம் ம்...

ச. ஆலோ : என் தாய்நாடு சிசிலி மீது ஆணை. அரசே! இரவு நேரங்களில் அறிஞர் தமது பட்டறையில் ரகசியமாகச் செயல்பட்டு வருவதாக உளவுச் செய்தி அறிவிக்கிறது. வீணாகச் சந்தேகப்படக்கூடாது என்று நானேமுயன்று பார்த்தேன். அறிஞர் பலநாட்கள் தூங்கவேயில்லை.

ஹியரோ : ஆராய்ச்சி காரணமாக இருக்கலாமல்லவா? அவரை இப்பொழுதே சந்திப்போம்.

(எல்லோரும் புறப்படுகின்றனர்)

காட்சி 6

இடம் : ஆர்க்கிமிடீஸின் ஆராய்ச்சிக் கூடம்

(வரைபடம் ஏதோ வரைந்துகொண்டிருக்கிறார் ஆர்க்கிமிடீஸ். எதிர்பாராத நேரத்தில் தாமும் தம் பரிவாரங்களும் வந்திருப்பதால் ஆர்க்கிமிடீஸ் திகைப்பார் என எதிர்பார்க்கிறார் ஹியரோ. ஆர்க்கிமிடீஸின் முகத்தில் எவ்வித மாறுதலும் இல்லை. அமைதி தவழ அனைவரையும் வரவேற்கிறார்)

ஹியரோ : நண்பரே! நம் தாயகத்தை ரோமானியர்கள் முழுமூச்சுடன் தாக்கத் துணிந்திருப்பதை அறிவீர்களா?

ஆர்க்கி : (சாந்தமாக) கேள்விப்பட்டேன்.

ஹியரோ : இந்தத் தாக்குதலை நீங்கள் ஏற்கனவே எதிர்பார்த்தீர்களா?

ஆர்க்கி : இதைவிடப் பெருந்தாக்குதலை எதிர்பார்த்தேன்.

ஹியரோ : எனக்குத் தெரியப்படுத்தாமலிருந்தது நியாயமா? எனக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்குமானால் இன்னும் ஆயத்தமாகியிருப்பேனல்லவா?

ஆர்க்கி : இப்பொழுதும் காலம் கடந்துவிடவில்லையே. எதிரியைச் சமாளிக்க எப்பொழுதும் ஆயத்தமாயிருக்க வேண்டியது ஒரு மன்னர்க்குக் கடமையல்லவா?

ஹியரோ : அறிஞரே! நாம் வீழ்ந்தால் கலையாட்சி அஸ்தமிக்கிறது என்பது பொருள். கிரேக்கத்திலிருந்து நாம் பெற்ற அறிவுக் களஞ்சியங்கள் அனைத்தும் அழிவைத் தழுவும். அறிஞர் தாம் இந்நேரத்தில் ஆலோசனை தெரிவிக்க வேண்டும். உங்களை இந்நாடு மலைபோல் நம்பியுள்ளது.

ஆர்க்கி : பார்க்கலாம்.

Scanned with CamScanner

ஹியரோ : அப்படியென்றால் ..... ?

ஆர்க்கி : இன்று நள்ளிரவு கடற்கரைக் கூடத்திலிருந்து என்னுடைய எரி கண்ணாடி வெளிப் படுத்தப்படும். ரோம் நாளை நம்மிடம் முதற்பாடத்தைக் கற்றுக்கொள்ளும். அலெக்ஸாண்டரியா வினால் உருவாக்கப்பட்டவன் நான். அந்நகர் சோதாக்களையே உருவாக்குவதில்லை என எதிரி களுக்கு அறிவிப்பேன்.

ஹியரே : விளக்கிக் கூற வேண்டும்.

ஆர்க்கி : நாம் தாயகக் கிரேக்கத்திடமிருந்து பெற்று வளர்த்துக் கொண்ட நாகரீகம், என் ஆராய்ச்சியின் முடிவுகள், தத்துவம், கணிதம், பௌதிகம் ஆகிய துறைகளுக்கு நான் வழங்கி யிருக்கும் உண்மைகள் யாவற்றுக்கும், ஒரு நேரத்தில் சோதனை ஏற்படலாம் என்பது முன்பே கணிக்கப்பட்டதுதான். எனவே, கடற்கரைக் கூடத்தில் படைக்கல ஆராய்ச்சிப் பிரிவு பலஆண்டு களுக்கு முன்பே தொடங்கப்பெற்றது. இங்கே விளைந்திருக்கும் புதுமைக் கருவிகளை ரோமர்கள் கற்பனையில்கூட எண்ணிப் பார்த்திருக்க நியாயமில்லை.

சபை ஆலோசகர் : அறிஞர் பெரும! உலகிலேயே இதுபோன்ற பொறிகள் வேறு எங்கும் இருக்க முடியாதல்லவா?

ஆர்க்கி : அப்படிச் சொல்ல முடியாது. தமிழ் மன்னர்களிடம் பலவகைப் பொறிகள் உண்டு. தமிழகப் பொறிகள் உலகப் புகழ் வாய்ந்தவை. யவனப் பொறிகள், மயில் பொறிகள் போன்ற பல பொறிகள் அவர்களிடமுண்டு. இத்துறையில் அவர்கள் மிகவும் முன்னேறியவர்கள்.

ஹியரோ : அறிஞரே! சைரக்யூஸில் சூரிய உதயம் நாளை நன்முறையில் இருக்க தங்களை நான் வேண்டுகிறேன்.

ஆர்க்கி : நல்லது. போய் வாருங்கள். இன்றிரவு என் ஆராய்ச்சியில் இன்னும் முடிக்க வேண்டியன சில உண்டு.

(எல்லோரும் புறப்படுகிறார்கள்)

காட்சி 7

இடம் : சிசிலியின் கிழக் கடற்கரை

(வீரர்களுக்கு எரி கண்ணாடி பற்றி விளக்குகிறார் ஆர்க்கிமிடீஸ்)

ஆர்க்கி : வீரர்களே! இந்த எரி கண்ணாடியை இயக்கப் போகின்றீர்கள். மிகுந்த கவனம் தேவை. அனல்கற்றைத் தொகுதி இக்கண்டியின் மூலம் செலுத்தப்படும். எதிர்ப்படும் பொருள் சாம்பல் நிலையைத் தவிர வேறு காண இயலாது.

(எரி கண்ணாடி இயக்கப்படுகிறது. ரோமின் கப்பல்கள் தீப்பற்றி எரிகின்றன. வானம் சிவந்து காணப்படுகிறது.)

வீரர்களே! நாம் இப்பொழுது தெற்கு நோக்கிப் புறப்படுகிறோம்.

படை வீரர்கள் : எரி கண்ணாடியை நம்மால் இடம் பெயர்க்க முடியுமா அறிஞர் கோமானே!

ஆர்க்கி : எரி கண்ணாடியை இடம் பெயர்க்கத் தேவையில்லை. தெற்கே வேறு இயந்திரம் உண்டு.

காட்சி 8

இடம் : தெற்குக் கடற்கரை.

(படைவீரர்கள் ஆர்க்கிமிடீஸின் முன்யோசனையையும் திறமையையும் சொல்லிச் சொல்லி வியப்படைகின்றனர். தெற்குக் கடற்கரைக்கு முன்னதாகவே வந்துவிடுகின்றார் ஹியரோ. கீழ்த்திசை வெற்றியறிந்து மகிழ்ச்சியடைகிறார்.

Scanned with CamScanner

ஹியரோ: என் இனிய நண்பரே! உறவினரே! அறிஞரே! சிசிலியின் அறிவுப் பெட்டகமே! தத்துவக் கருவூலமே! தாயகத்தின் மானங்காத்த மாமேதையே வருக. இக்கணமுதல் நீரே மன்னர், அடியேன் உங்கள் தொண்டன்.

ஆர்க்கி: அரசே! ஆபத்துக்குதவுவது நண்பனின் கடமை. தாயின் மானங்காக்க வேண்டியது மகனின் கடமை. நான் கடமையாற்றியதை உதவியாகக் கருதி எனக்கு நன்றி தெரிவித்துவிட வேண்டாம். ஆளுவது அரசனியல்பு. ஆய்வது அறிஞனியல்பு. ஆட்சி சிறக்க அறிஞர் சிறப்பர். அறிஞர் சிறக்க நாடு சிறக்கும். அமைதி கொள்வோமாக. அதோ வருகின்ற கப்பல் வரிசைகளைக் காணுங்கள். இந்தச் சோலைகளில் மறைத்து வைக்கப்பட்டிருக்கும் 'கிரேன்கள்' இனி இயக்கப்படும். அவர்களின் கப்பல்கள் கரையருகில் வரும்பொழுது படப்போகும்பாடு சிசிலிக்கு நல்விருந்து.

(கிரேன்கள் இயக்கப்படுகின்றன. சில கப்பல்கள் மேலே தூக்கப்படுகின்றன; தூள் தூளாகின்றன. வேறு சில கப்பல்கள் கடலினுள் மூழ்கடிக்கப்படுகின்றன. அனைவரும் வியப்படைந்து ஆரவாரம் செய்கின்றனர்)

ஆர்க்கி: அரசே! வியப்படைகிறீர்கள், அல்லவா? பூமிக்கு வெளியே நிற்க ஓரிடமும் சரியான நெம்புகோலும் கிடைத்தால் இந்த பூமியையே இடர் நகர்த்திக் காட்டுவேன். இந்த வெற்றிகளை எல்லாம் அலெக்ஸாண்டிரியாவிலுள்ள என் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்குக் காணிக்கையாக்குவேன்.

(நன்றிப் பெருக்கால் நாடு காக்கப்பட்ட மகிழ்ச்சி பொங்க ஹியரோ மன்னர் ஆர்க்கிமிடீஸை ஆரத் தழுவிக் கொள்கிறார்)

அனைவரும்: சிசிலி வாழ்க. மன்னர் ஹியரோ வாழ்க. அறிஞர் ஆர்க்கிமிடீஸ் நீடூழி வாழ்க.

ஆர்க்கி: அரசே! சில ஆண்டுகளுக்கு ரோமானியர்கள் நம் திசைப்பக்கம் தலைவைத்துப் படுக்கமாட்டார்கள் எனக் கருதுகிறேன். இனி, என் கருவிகளை நீங்களே பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம். சிசிலியின் வளத்தைப் பெருக்குங்கள். நான் ஆராய்ச்சிக் கூடத்திற்குப் போக வேண்டும்.

(ஆர்க்கிமிடீஸ் புறப்படுகிறார்)

காட்சி 9

இடம்: அரண்மனை

ஒற்றன்: அரசே! நம் கோட்டையில் ஒரு கயிறு தொங்குகிறதே. அதைக்கூட, ஆர்க்கிமிடீஸின் ஏதோ ஒரு புதிய கருவி என நினைத்துக் குலை நடுங்குகிறார்கள் ரோமானியர்கள்.

ஹியரோ: நண்பர் ஆர்க்கி புகழ் சிறப்பதாக. அப்புறம்...?

ஒற்றன்: அரண்மனைக் கொடிக்கம்பத்தைப் பார்த்தும் அவர்கள் பயப்படுகிறார்கள். கோட்டை உச்சியிலிருந்து ஏதாவது ஒரு கழியை நீட்டச்செய்தால்கூட, அதையும் அறிஞரின் புதிய பொறியாகக் கருதி அவர்கள் கதி கலங்குவார்கள் அரசே.

ஹியரோ: பலே. ஆர்க்கிமிடீஸ் இருக்கும் வரை நம்மை யாரும் அணுக முடியாது. தக்க முறையில் நண்பரைக் கௌரவிப்போம்.

சபை ஆலோ: இப்பொழுது ஏதோ ஓர் ஆராய்ச்சியில் அறிஞர் தீவிரமாக ஈடுபட்டிருக்கிறார். ஒரு சமயம் தம் இளமைக் காலத்தில் நைல்நதிப் பிரதேசத்தில் நடந்து வந்தாராம். மேட்டு நிலமும் நைல் நதியின் தண்ணீரை ருசி பார்க்க வைப்பேன். அதற்கொரு கருவி செய்வேன் என்று உறுதி எடுத்துக்கொண்டாராம். அதன்படி உருவானதுதான் திருகுக்கருவி. இப்பொழுது பள்ளத்து நீர் மேட்டை வளப்படுத்துகிறது.

ஹியரோ: அப்படியா?

[illegible]

காட்சி 10

[illegible]

காட்சி 11

[illegible]

கேட்டுலஸ் : ஆர்க்கிமிடீஸ் !

ஆர்க்கி : ம்......

கேட்டுலஸ் : ஏய் அடிமையே ! என் தலைவன் மெர்சிலஸ் ஆணை. என்னோடு வருகிறாயா இல்லையா ?

ஆர்க்கி : ம்...... (கணக்கிடுதலில் சிந்தனையோடு ஈடுபட்டிருக்கிறார்.)

கேட்டுலஸ் : திமிர்பிடித்த கிழட்டு நாயே ! நான் அழைக்கிறேன். வருகிறாயா இல்லையா ?

(ஆர்க்கிமிடீஸ் அசையவேயில்லை)

கேட்டுலஸ் : ஹஹ்ஹ ஹஹ்ஹ ... ஹா ... ஹா ஹா ...

(ஆர்க்கிமிடீஸின் தலை அறுந்து தரையில் உருளுகிறது)

கேட்டுலஸ் : (மௌனப் புன்னகை புரிகிறான்)

[திரைக்குப் பின்னாலிருந்து]

அறிவின் சிறப்பை வீரம் உணர்வதில்லை. வீரத்தின் கொடூரத்தை தாங்கித் தாங்கிப் பழக்கப்பட்ட ஒன்றுதான் அறிவு. ஆர்க்கிமிடீஸிற்கு ஒரு நூற்றுண்டிற்கு முன்பே அறிஞன் சாக்ரடீஸிற்கு 'கோனைன்' விஷம் கொடுத்துக் கொன்றவன்தானே மனிதன். அறிஞர்கள் பரிசு பெறும் முறையே இதுதான்.

[திரை விழுகிறது]

Scanned with CamScanner

குட்டிக் கதைகள்

அ. வேர்புஜி, எம். ஏ., பி. எஸ்சி.,

1. ஏப்பம் :

சிறிய குட்டை. அதில் மீன்கள் நிறைய உண்டு. ஒரு குட்டி மீன் நீரின் அழகையும் வானத்தின் எழிலையும் பருகியவாறு தனியே உல்லாசமாக நீந்திக் கொண்டிருந்தது. ஒரு மீன் மற்ற மீனை விழுங்கவேண்டுமென்று முயன்று, எல்லா மீன்களும் ஒன்றையொன்று துரத்திய வண்ணம் நீந்திக் கொண்டிருந்தன. ஒரு வட்டம் உருவாயிற்று. வட்டத்திற்குள் மாட்டிக்கொண்ட குட்டி மீன் விழித்தது.

எல்லா மீன்களின் வாயும் திறந்தே இருந்தது.

பசியோடு விழுங்க வேண்டுமென்று முன்னால் போன மீனைப் பார்த்து, வாயைத் திறந்து கொண்டு நீந்திக்கொண்டிருந்த ஒரு மீனின் வாய்க்குள் போய் விட்டது குட்டி மீன்.

குட்டி மீனை ஏப்பம் விட்ட பின்பும் வாயைத் திறந்தவாறே அதே வேகத்தில் நீந்திக் கொண்டிருந்தது அந்த மீன்.

தூண்டிலை அவிழ்த்து அப்பொழுதுதான் போட ஆரம்பித்தான் மீன் பிடிப்பவனொருவன்.

ஒரு சரித்திரத்தைக் கரையான் அரித்து விட்டது. புதுச் சரித்திரம் ஒன்று இப்பொழுது எழுதப்படுகிறது.

2. உரிமை :

நெற்பயிர் சொன்னது : 'புல்லே! நீ குடிக்கும் நீர் எனக்கு இறைக்கப் படுவதாகும்''.

புல் சொன்னது : 'நெல்லே! நீயும் ஒரு புல்லே என்பதை மறக்க வேண்டாம்.'

நெற்பயிர் சொன்னது : 'நான் மனிதனுக்கு உணவாகிறேன்.'

புல் சொன்னது : 'மனிதனுக்கு உணவாகும் பாலைத் தருகின்ற உயிர்களுக்கு நான் உணவாகிறேன்.'

நெற்பயிர் சொன்னது : 'என்னால்தான் உயிர் வாழ்கிறாய் என்பதை மறந்து விடாதே.'

புல் கடவுளைப் பார்த்துச் சொன்னது : 'இறைவா! நான் புல்லாகப் பிறந்தது குறித்துக் கவலைப்படவில்லை. என் பிறப்பு உன் கருணை. என்றாலும், உன்னிடம் ஒன்று வேண்டுகிறேன். நெல்லுக்கு இறைக்கின்ற நீர்தான் எனக்குப் பாய வேண்டுமென்றால் என்னை நெல்லாகவே படைத்துவிடு. இல்லையெனில், எனக்கென்று தனியாக நீ நீர் இறைக்கவேண்டும். கருணையின் வடிவே.'

3. சுவை :

ஒரு பெண், அடுப்பில் உலையை ஏற்றிவிட்டு, அரிசி களையப்படுவதற்காகப் பாத்திரத்தில் அளந்து கொட்டிக்கொண்டிருந்தாள்.

நீண்ட பெரிய அரிசிகளுக்கிடையே கிடந்த நொய்யரிசி சொன்னது : ''அம்மா! என்னைத் தனித்துவிட மாட்டாயா?''

''கவலைப்படாதே. ருசிக்காகத்தான் உன்னைப் பிரிக்கவில்லை. பருக்கைகள் காலியானபின் நீராகாரத்தில் தங்கியிருக்கும் பேறு உனக்குத்தான். குடிப்பதற்கு நீச்சத் தண்ணியாவது கொடும்மா என்று பிச்சைக்காரனொருவன் வந்து கேட்கும் போது அவனது பசித்த வயிற்றைக் குளிர வைக்கச் செல்வது நீதானே, என்றாள் அவள்.

அடுப்பில் ஏற்றப்பட்ட உலை 'குத புத குத புத' என்று ராகம் போட்டுத் தாளத்தோடு கொதித்துக்கொண்டிருந்தது. களையப்பட்ட அரிசி உலையில் கொட்டப்பட்டது. 'குத புத குத புத'வில் நொய்யரிசி ஆனந்தமாகக் கொதித்துக்கொண்டிருந்தது. சிறிது நேரத்தில் அதன் ஆட்டம் அடங்கியது; நொய்யரிசி கொதி தாங்கவில்லை.

பெரிய அரிசிகள் ஆட்டம் போட்டுக்கொண்டிருந்தன.

Scanned with CamScanner

4. கழித்தல் :

அவன் ஒரு **பெரும் பட்டதாரி.** கடவுள் பக்தி அவனுக்கு நிறைய உண்டு. ஒரு நாள் அமைதியான சூழ்நிலையில் தனியே உட்கார்ந்து, கடவுள் வழங்கியிருக்கும் ஆசீர்வாதங்களைக் கணக்கிட்டு எண்ணிப் பார்த்துக் கொண்டிருந் தான். அவன் ஏழை. எனவே; கடவுள் அவனுக்கு ஆசீர்வாதங்கள் தாராளமாகவே வழங்கியிருந்தார். 'பட்டம் பெற்றோர்க்கு மதிப்பென்பதும் இல்லை' என்ற பாரதி யின் பாவரியைப் பாடியவாறே அவன், 'இறைவா!' என்றழைத்தான்.

எதிரே அவனுக்குத் தோன்றி, கடவுள் புன்னகைத்தார். அவன் அவரை நோக்கிக் கரங்குவித்தான்.

கடவுள் சொன்னார் : '' என் ஆசீர்வாதங்களில் ஒன்றைக் கழித்துவிடு ''

Scanned with CamScanner

P. U. C. I Section Students with the Staff.

Scanned with CamScanner

Hostel Students.

Scanned with CamScanner

INDIAN ELEMENTS IN SOMERSET MAUGHAM'S "THE RAZOR'S EDGE"

D. R. Subramanian, M. A.,

"Indian elements in English literature" is an interesting subject to all Indian students. India has contributed to English not only with Indian words but also with Indian elements in the form of its culture, philosophy etc. We can see nowadays young people of India more interested in Hippie cult than in Indian culture and foreigners showing much interest in the "Hare Krishna Movement". When the foreigners find solace in the Indian way of living and thinking, most of the youth in India find pleasure in expressing their opinions about sex, religion and belief in God in the manner of hippies.

Most of the eminent American authors have absorbed Indian elements from their reading of Indian books and made use of them in their works. Emerson, Thoreau, Walt Whitman and Melville have penetrated deep into Indian literature and expressed their opinions about Indian philosophical ideas in their books. W. B. Yeats, the famous Irish poet, influenced by Shri Purohit, has made use of Vedantic ideas in some of his works. And his interest in Indian literature can be seen through his translation of the Upanishads along with Shri Purohit.

So it is interesting to know how other nations were influenced by Indian elements during the nineteenth century and the beginning of the present one.

Scanned with CamScanner

Owing to the Second World War, people became interested tn going through religious subjects and knowing about spiritual matters as a means of escape as well as hope. In the nineteenth century, Indian writings flooded foreign countries. But a real movement to Vedanta in English literature is a relatively recent development. The real assimilation of Vedanta into English literature however occurred in the writings of Gerald Heard, Aldous Huxley and Christopher Isherwood. Somerset Maugham is influenced by all these writers and the Indian elements in his "The Razor's Edge" are nothing but the ideas and experiences he got from India when he visited it in 1938. In his other novel, "The Narrow Corner", Somerset Maugham deals with Buddhism and in this novel, "The Razor's Edge", he narrates the experiences of Larry, the saint-hero in India, and his practice and power of Yoga.

In his "A Writers' Notebook", Maugham writes about his experiences in India in the form of his meeting with many yogis and visiting many important places there. In his "The Narrow Corner", through Dr. Saunders, Maugham tells about the principles of Buddha. In "The Razor's Edge", his opinions about Vedantic ideas are thoroughly discussed. Like other heroes of Maugham's works, Larry, the hero of "The Razor's Edge" strives for freedom. He becomes the mouthpiece of the novelist in telling his opinions about Indian philosophical views. An analysis of the story of this novel will throw light on Maugham's ideas.

"The Razor's Edge" is the most serious and the most ambitious of Maugham's novels. It tells the spiritual Odyssey of a young man who wanders a lot in order to know the Almighty. Larry is the hero of this novel. First of all, he is an aviator but soon he throws up that job because of his dissatisfaction with it. As a young man he is loved by Isabel, the daughter of Mrs. Bradley and the niece of Elliot Templeton, the snob. When others ask Larry to accept some other jobs offered to him, he refuses to do so and likes to "loaf" aimlessly. Thus the story is about Larry's spiritual quest for freedom. In his "Of Human Bondage", Maugham gets an opportunity of expressing his doubts about Christianity and in this novel, "The Razor's Edge", Maugham expresses his faith in Hinduism and its philosophical ideas.

Scanned with CamScanner

When Larry comes to India, he finds there what he has so far longed; that is rest and truth and freedom. Also he comes to know that the East has more to teach the West than the West conceives. He visits various places like Bombay, Benares, Madurai and Travancore in India. Language is not a barrier to him. When he is in North India, he picks up Hindustani and converses with others in it easily; in South India, he talks with others in Tamil. When he goes to Bombay, he visits Elephanta to see the caves. There Larry meets an Indian Swami and with him he talks about the presence of God in this world and some other important topics. Also Larry is much surprised when he sees that the Swami has not at all become tired by train journey and he is wonder-struck when he comes to know from the Swami about the effect of meditation and Yoga.

Having become interested in Yoga, Larry begins to practise it and realises its effects soon. When Gray Maturin, Isabel's husband, is suffering from headache, it is Larry who cures him of his headache by some Yoga as well as mesmeric methods. When Larry was flying during the War, he had already experienced a feeling of freedom. So also, he attains a freedom from bondage after practising Yoga in India as well as in America.

Then Larry goes to Benares and meets a Swami namely Mahendra. Along with that Swami, Larry sees thousands of Hindus take bath in the Ganges and wonders at many of them who pray to the rising sun. And he talks with Swami Mahendra about transmigration of souls and re-incarnation. Here, we must have in our minds one point. That is, the discussion of the above faiths of the Hindus between Larry and Swami Mahendra is to reveal the staunch belief of Maugham in those principles. Also when he accepts these Indian elements, he never fails to give a clear description of them in this novel. About transmigration of souls, Maugham makes Swami Mahendra say, "The soul passes from body in an endless course of experience occasioned by the merit or demerit of previous works .... it is at once an explanation and justification of the evil of the world." About the reincarnation, Maugham says through Swami Mahendra that he believes in it. Thus, in Larry's visit

to Benares, Maugham explains transmigration of souls and reincarnation clearly. Also Maugham never likes to be didactic in his novels, so it is left to the readers to believe in these basic ideas of Hinduism or not.

Then Larry makes a visit to Madurai. At Madurai temple, Larry happens to see " the men, stripped to the waist, wore dhoties and their foreheads and often their chests and arms were thickly smeared with the white ash of burnt cowdung". Here, Larry meets another Swami who explains to him about the self ie. the "atman" or the soul and the Absolute or Reality or Brahman thus: " It is nowhere and everywhere........ It is eternal because its completeness and perfection are unrelated to time. It is truth and freedom". Moreover, Maugham, in this point, makes Larry say that he believes in God that is within him though there are a number of Gods for the Hindus according to their whims and fancies. Here he says, " The multitudinous Gods of India are but expedients to lead to the realization that the self is one with the supreme self."

Afterwards Larry goes to Travancore from Madurai and there he meets another Swami namely Shri Ganesha. When he wants to take Shri Ganesha as his guru, the latter says that Brahman alone can be his guru. The saintliness of the Swamis always attracts Larry. So he becomes a Swami by wearing saffron dress and following certain rules and regulations of a saint. In Travancore Larry stays in a forest bungalow for sometime and when he goes to London again, he gets the answer for his question, why there is evil in the world. So when Larry meets the novelist Somerset Maugham in London, he talks about mental as well as spiritual happiness in the form of freedom from worldly ties and problems whereas the latter stresses the importance of money.

In his " A Writers' Notebook ", Maugham has written about his visits to Bombay, Benares, Madurai and Travancore. Here in this diary, the novelist has said more about the Indians and his experiences with them. But, in "The Razor's Edge", the same experiences of Maugham are used by him for analysing Larry's spiritual quest for freedom in India. Not

Scanned with CamScanner

only in dealing with Indian elements but also in depicting characters related to India, Maugham shows much interest. Edgar, an Indian official in "Up at the Villa" and Dr. Saunders, a man interested in Indian literature in "The Narrow Corner", are examples.

But the main drawback of Maugham in making use of Indian elements in "The Razor's Edge", is that the readers are unable to share with him the experiences of Larry in India since he discusses all his experiences in India with the novelist after coming from India. Except for that drawback, Maugham has succeeded in telling his experiences about Yoga and other principles.

Thus, Maugham is indebted to Indians for making use of their faith and ideas like transmigration of souls, reincarnation, soul, the Absolute, the purpose of creation and the existence of evil in this world in his masterpiece, "The Razor's Edge". At the same time, the Indians and others owe a lot to writers like Somerset Maugham, Emerson, Whitman, Thoreau, Melville since they have delved deep into the depths of Hinduism and explained the ways of life led by the Indians.

"Nothing matters but character; In social life you are a Visiting Card, in political life you are a vote, when you travel you are a Ticket, and when you stay at an hotel you are a Number. But before God you are a character."

— Bernard Vaughan

"Now, intelletual culture has no necessary relation to purity or excellence of character. A handful of good life, says George Herbert, is worth a bushel of learning."

— Smiles

Scanned with CamScanner

"YOU ARE THE MASTER OF YOUR FATE AND THE CAPTAIN OF YOUR SOUL"

N. Ramamurthy, M. A.,

Generally the individual who suffers from inferiority complex is considered to be lacking in self-confidence. Self-confidence is one of the essential attributes for success in life and no doubt it is the corner-stone for a dominant and colourful personality. Every individual who aspires to become and remain a leader must possess Self - confidence. Lack of it makes a man socially aloofish and retiring. The feeling of being inferior proves often to be more crippling than a physical deformity. Childhood disappointments, lack of education and poor social status may lead to development of inferiority feelings in an individual.

How can lack of self-confidence be overcome? It can be cured fully and effectively. It is not necessary we must seek the assistance of the experts. Practically, in all the cases, the individual himself can overcome his inferiority complex and develop self-confidence by his own determined and persistent efforts.

The primary thing is to find out why the person feels inferior. He must carry out a thorough, objective self-analysis. Finding out the cause will be the first step in curing the disease. A feeling of neglect, superior status of friends, protected life, adverse criticism, physical shortcomings - any of these might have sowed the seed of inferiority complex in the young mind. The individual can identify the cause without much difficulty by talking aloud his problem with his trusted friend. If necessary, he can consult an expert.

The next thing is to understand that there is no such thing as an inferior person. The terms superior and inferior are purely relative connotations. They may not mean the same to two different individuals. What is inferior to 'A' may be superior to 'B' and vice versa. If a doctor is good

Scanned with CamScanner

in his profession, so also a lecturer could be good in his profession. When we thus consider objectively we will find that the terms inferior and superior have really no relevance at all and it is nothing but foolishness or ignorance on the part of one to suffer any inhibitions by harbouring these illusions.

The question is not how one stands in relation to X, Y, Z but how he stands in relation to the best that he is capable of. Again, the afflicted person tortures himself by comparing his position with that of those who are better off than himself. A stammerer is jubilant when he compares himself to a born deaf and dumb individual. The latter in his turn could derive immense confidence by comparing himself to a blind person. Therefore one deludes himself when he thinks that he should be like someone else. If only we remember that each one has a problem of his own, not only inferiority complex but many other unwanted feelings like jealousy, bitterness etc., will take leave of us. We must realise that each one of us is unique and one is concerned with his own self and he has hardly the time or inclination to worry about others. Such realisation and self-analysis coupled with the discovery of the root cause for the origin of inferiority complex will straightaway help the individual to shed his complex and step out of his shell.

The next important factor is to remember that inferiority complex is due entirely to one's own imagination. The individual imagines that others notice, observe and take cognizance of his shortcomings. Unfortunately this is a wrong assumption. In reality nothing is farther from truth. In day-to-day life, very rarely people worry and bother about others except when they directly affect them or their interest in any way.

The important step to gain complete self-confidence is to turn your interest and concern towards others instead of worrying about yourself. Think outwardly and think of others, their needs, problems and difficulties. Consider whether you are contributing to improve their lot in any way. Take a genuine, sincere and active interest in others. Give sympathy, encouragement and active help to them. Plunge into the job with great and real enthusiasm. The more you know of the people, the more they talk of their problems to you, the more you listen, learn and appreciate, the greater will be your knowledge and stronger your self-confidence.

Scanned with CamScanner

LITERARY CRITICISM

R. Narayanan, M. A.,

Etymologically the word criticism means judgement but this word is now broadly employed. We can enjoy literature in two ways, as a layman enjoys it and as an educated man enjoys it. In the first case the impression of the reader is vague. But in the second case the impression is very clear. He knows the background of the book. He studies the life history of the author. He knows the political and social background and so he can form a clear idea of that book. This way of enjoying literature is called criticism. "Criticism deals with poetry, the drama, the novel, even with criticism itself". Walter Pater said, "criticism is the art of interpreting art. It serves as an intermediary between the author and the reader by explaining the one to the other. By his special aptitude and training, the critic feels the virtue of a master piece, disengages it, and sets it forth".

The function of criticism is to enlighten and stimulate. If a great poet makes us partakers of his larger sense of the meaning of life, a great critic may make us partakers of his laxger sense of the meaning of literature. The critic has special faculties of insight, penetration and comprehension. "He is sometimes a pathfinder, breaking new ground; sometimes a friendly companian, indicating hitherto unperceived aspects of even the most familiar things we pass together by the way". He makes us re-read for ourselves with quickened intelligence and keener appreciation. He helps us when he challenges our own judgements, cuts across our preconceived opinions, and gives us not intruction, but provocation. If we read him, it will little matter whether we agree with or dissent from what he has to tell us. Again our life is short. We cannot read each and every book. It is quite natural that we like to know our author's methods, achivements and other general points. To read many of the writers in their entirety for ourselves is impossible, and we may be grateful to the intermediary who extracts the honey for us and sets it before us in available form.

Scanned with CamScanner

Criticism is born of questioning. It never takes a writer or his work on trust. But orthodox opinion will not permit a free discussion of a book that is held to be divinely inspired or revealed. According to them it is the word of God and so for long ages there was hardly any critical literature on the Bible. The Renaissance encouraged interrogation and free inquiry and after that the Bible has been examined critically. Now there is nothing sacrosanct to criticism. For criticism, intellectual freedom is necessary. It requires an atmosphere in which questioning and inquiry are freely allowed. Criticism, as Mathew Arnold defines it, is "a disinterested endeavour to learn and propagate the best that is known and thought in the world". It is an endeavour "in all branches of knowledge, theology, philosophy, history, art, science, to see the object as in itself it really is".

The literary critic is an expert. He brings a special faculty and training to bear upon a piece of literary art, examines its merits and defects, and pronounces a verdict upon it. Carlyle said, "Criticism stands like an interpreter between the inspired and the uninspired; between the prophet and those who hear the melody of his words, and catch some glimpse of their material meaning, but understand not their deeper import". A critic who is to be a master of his craft needs a special equipment for his task and his success will depend upon a natural aptitude for it. He must be firm in his standards but responsive to new impressions, sensitive, penetrating, and wise. Arnold said, "Every critic should try and possess one great literature, at least, besides his own; and the more unlike his own, the better". According to Carlyle, a critic's business is neither to offer eulogy nor censure. His true function is to give a correct interpretation and estimate of the author he is examing. It means that he himself should be able to understand the author correctly. The qualification which a critic must possess is sympathy, which means determination and capacity to understand the thing criticised in the light of its creater's purposes. Another qualification is reverence. Sympathy and reverence enable the critic to understand the real import of the author.

Criticism is conditioned by many factors, in particular by the trend of the age and attitude of the critic. One is a slave to one's time and mental make-up. It is these limitations that make the critical approach of one age or author different from that of another and impart to it its

Scanned with CamScanner

distinctive character. Each age has its own critical standards and each critic his own individual approach. Again there are no fixed principles of criticism to be applied to the works of all ages and writers. A brief study of English criticism may be noted here. Dr. Johnson considered Dryden "as the father of English criticism, as the writer who first taught us to determine upon principles the merit of composition". Before him, there were but occasional utterances on the critical art, as those of Sidney and Ben Jonson, and but little "criticlearning". There had been great writers in England but no great critic. "With Dryden begins a regular era of criticism". His criticism accepted the classical tenets. He was followed by Pope and Dr. Johnson who was the last great critic of the neo-classical school.

At the beginning of the 19th century the full reaction set in with Wordsworth. Wordsworth's critical writings marked the end of the old school and the beginning of a new or rather the revival of an older one-the Romantic school of the Elizabethans. Coleridge applied philosophical principles to criticism. We find that the fiercest battle of tastes was fought between the years 1701 and 1830 – between the neo-classical school of the 18th century and the romantic school of the early 19th. After that a new set of critics arose. While Carlyle and Ruskin may be said to have reverted to the neo-classical doctrine of 'art for life's sake', Pater and Wilde continued the romantic tradition of 'art for art's sake'. During the last decade of Queen Victoria's reign some of the most cherished ideals of the age, including those in literature and criticism were openly questioned. The new age said "Interrogate before you accept". Shaw was one of the earliest writers of the new century to make it an article of his faith.

"Question ! Examine ! Test ! these were the watchwords of of his creed". Thence interrogation became the general habit of the age. Present day criticism is more a science than an art. The critic is now an expert writing for the expert. Richards turns criticism into science. He considers an adequate knowledge of psychology an essential preliminary to literary criticism. So the principles of criticism are nothing more than the various interpretations of literature or literary activity, advanced from time to time. They are sometimes similar, sometimes dissimilar, and sometimes even contradictory.

Scanned with CamScanner

THE EMPEROR AND THE GENIUS

S. Yathavaprakash

If a man believes in liberty, tolerance and sympathy, he can not live in a totalitarian state. Here we see how Voltaire, the great philosopher of France, found it difficult to live in the palace of Frederick the great, a tyrant. Voltaire, the French writer, was one of the greatest men of his age. He opposed tyranny and stood for freedom, truth and tolerance. He was a poet, dramatist, historian and philosopher. He attacked in his writings organised religion and superstition. His writings were one of the main reasons for the French Revolution. Voltaire wrote enormously. He was a journalist and a pamphleteer, he dabbled in science and philosophy. He was so witty, so up-to-date, so on the spot that Kings and emperors were proud to get a letter from Voltaire. E.M. Forster says "If I had to name two people to speak for Europe at the last judgement, I should choose Shakespeare and Voltaire - Shakespeare for his creative genius Voltaire for his critical genius and humanity".

Voltaire's great contemporary, Frederick the King of Prussia, is one of the founders of modern Germany. He plunged Europe into wars to advance his ambitions. He believed in force and fraud and cruelty. He preferred to employ inferior men and he despised the human race. That is the dividing line between him and Voltaire; Voltaire believed in humanity, but Frederick was a cynic. He once exclaimed 'you don't know this damned race of men". But he was a good musician, he had read widely and he had made a careful study of French. He had literary ambitions and was a voluminous writer. Though a German he wrote in French.

When Voltaire was nearing sixty he received an invitation from from the King of Prussia to Potsdam. He set out for Potsdam forthwith. The King made him his chamberlain and gave him a pension of 20,000

francs a year. He remarked that of all his victorious titles the most precious was 'possessor of Voltaire'. Voltaire called Frederick 'The Solomon of the North'. But it was a Paradise that soon faded into the light of common day. Every thing seemed perfect-But ! Not long after his arrival he wrote a letter to a friend in France. "The supper parties are delicious. The King is the life of the company. But, I have operas and comedies, reviews and concerts, my studies and books. But, but. Berlin is fine, the princesses charming, the maids of honour handsome. But". It is the instinctive protest of the free man who finds himself in the power of a tyrant. Voltaire was a free man. Frederick had charm and intelligence. But-he was a tyrant.

Voltaire was extremely jealous. The King had a mischievous humour which took delight in giving little pin-pricks to the sensitive-and Voltaire was very sensitive. Nor was he very careful about what he said about the King. When the latter sent him some of his own verses to look through, the poet remarked: 'See, what a quantity of his dirty linen the King has sent me to wash'. This pleasant saying was carried to Frederick's ears. The Solomon of the North was vexed. He thought 'No doubt my visitor is a genius, but he is making more trouble than he is worth and he is disloyal'. And Voltaire thought 'No doubt my host is a mighty monarch, but I would rather worship him from a distance'.

Voltaire disliked everybody at Potsdam. So Berlin was as bad as Paris and the philosopher-King no better than Louis XV. And so Voltaire left Prussia never to return. He took farewell of Frederick whom he never saw again. At Frankfort he was arrested by an agent of Frederick's and was in the prison for 12 days.

Berlin had taught Voltaire that if a man believes in liberty he cannot breathe the air of the totalitarian state. As a lover of humanity he cannot stay in the palace of a tyrant.

Scanned with CamScanner

College day Celebrations on the 27th of Oct. 74.

President receiving the Hon'ble Education Minister.

Welcome address by the President.

Thiru P. R. Ramasubramania Raja, President of the function Speaks.

Address by the Hon'ble Minister Dr. Nedunchezhian

Dr. Thirumathi Visalakshi Nedunchezhian presenting awards.

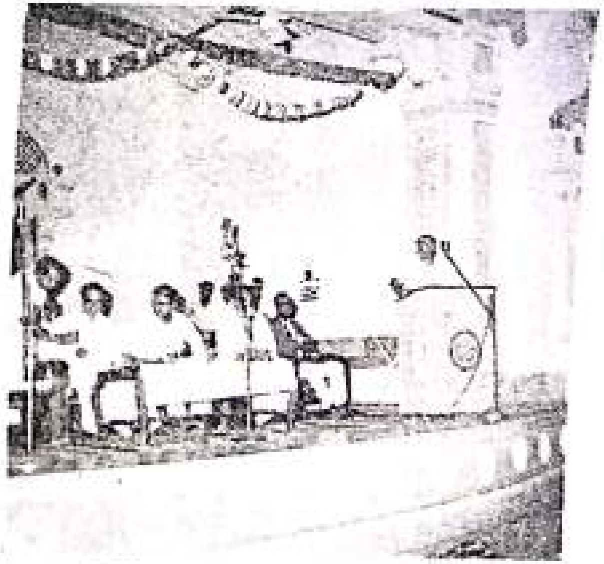

Vote of Thanks by the Correspondent.

Our College Sports Meet on 8th Feb. 75.

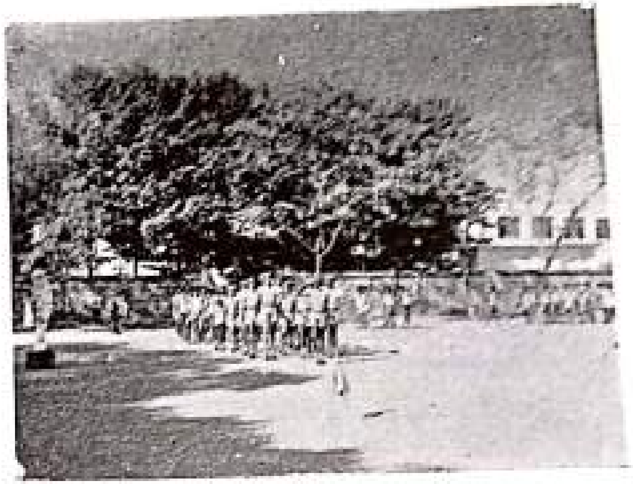

Chief Guest: Thiru P. R. Ramasubramania Raja.

Madurai University General Inspection Commission's Visit on 17—7—74

The Commission is at work.

The Commission Visits the College Site.

The Commission with the members of the Governing Council and Staff.

Scanned with CamScanner

Independence day Celebrations (15—8—1974)

Chief Guest: Thiru T. C. R. Kothandarama Raja,
Retd. District and Sessions Judge.

Valedictory function of the College Union. (13—2—1975)

Presidential address by
Thiru N. R. Krishnama Raja.

Address by the Chief guest,
Pulavar Thiru Keeran.

Scanned with CamScanner

THE AUTOBIOGRAPHY OF A RUPEE

S. Johnson Samuel

I am now an old coin, and have been in circulation for many, many years. As I have become old, the head of Queen Victoria on my face is very faint, and the lettering on my back almost is rubbed out, with the years of hard work I have done. But I can still remember my early youth. If you happened to see me then, when I was in the Government Treasury with my bright companions, soon after we had been issued from the Mint, you would not have recognized me as the same coin. I shone like Silver, and the Queen's head and all the lettering were very beautiful and distinct. I was very proud of my smart appearance.

My active life began when I was paid over the counter of a bank, along with other new rupees to a gentleman who cashed a cheque. I went off jingling in his pocket; but I was not there long, as he gave me to a shop-Keeper. The shop-Keeper looked pleased when he had me in his hand and said, "I have not seen a new rupee for some time"; and he banged me on his counter to see if I was genuine. I gave out such a clear-ringing note, that he picked me up and threw me into a drawer with a lot of other coins.

Soon I found myself amidst other coins. I took no notice of the greasy copper coins, as I knew they were of very low caste; and I was condescending to the small change, knowing that I was twice as valuable as the best of them, the eight anna pieces. But I found a number of rupees of my own rank, but none so new and bright as I was. Most of them were old coins, and dull and worn out as I am to-day.

Scanned with CamScanner

Some of them were jealous of my smart appearance, and made nasty remarks; but one very old rupee was kind to me and gave me good advice. He told me that I must respect old coins and always keep the small change in their place - advice which he summed up with the remark, "A rupee is always a rupee, however old".

Our conversation was interrupted by the opening of the drawer; and I was given in change to a young lady, who put me in her purse. But the purse had a hole, and I fell out as she walked along the street, and rolled into the gutter, where I was lost a long time. Eventually a very dirty and ragged boy picked me up; and for some time after that I was in very low company, passing between poor people and small shop-keepers in dirty little streets. But at last I got into good society, and most of my time I have been in the pockets and purses of the rich.

I have no time to tell the hundredth part of my adventures. I have lived an active life, and never rested long anywhere. I am glad of this, for I should not have liked the fate of a rupee, born the same year as I was, who has been all his life locked up in the strong - box of a miser. What a dull life he must have had!

Scanned with CamScanner

WISDOM COUNTS MORE THAN AGE

P. Gurusamy

Two men were sitting round a table in a park, and they were discussing art. After a little pause in their conversation one man said,

"I painted a picture yesterday which was wondered by all men".

The second man broke his speech and said, "Don't boast by yourself; You're funny! your picture may be so worst that none will see it".

"No, No. my picture is a masterpiece". said the first man.

A little boy entered in that place and said, "Thank God! you're discussing art. Art is my favourite subject. I have painted a lot of pictures. I am a good artist".

The two men laughed at him for a while, and the first man said, "What a kind of silly jaunt you're! you're a boy of 8 years. Can you hold even brush in your hand"?

"The young chap has fantasy in his mind", said the second man mockingly.

"I have not; But you both have some fantasies in your thoughts. Don't weigh one's talent merely by appearance". replied the young boy.

The second man replied calmly "Stop! shall we have a contest among us? I think it is the best way to prove our talent".

Scanned with CamScanner

"I accept to have a contest", said the young boy.

We should draw pictures in our houses and we should accept the decision of a judge". said the first man.

"I consent. Mr. Joseph will be our judge. I will meet him to-day and I'll ask him to be our judge", said the second man.

Next day, the park looked beautiful and bright. The artists came with their portraits. Confidence of victory shone in everyone's face. The two men mocked the boy as 'blunt monster'. The judge came at 9 'O'clock in the morning.

"Best blessings my dear men" said the judge. "Now I will see your pictures one by one".

When he opened the curtain of the first man he saw a beautiful portrait of a mango. A monkey came from a garden and it tried to eat the the mango thinking that it was really a mango.

Then Mr. Joseph opened the curtain of other man's portrait, the man had painted a honey-comb. Thinking that it is really a honey-comb a group of bees came round the picture. The judge annoyed at the realistic nature of the portraits.

The judge then pulled the curtain of the boy. He had portrayed nothing but a curtain. The judge thought that some paintings might be in the curtain. He tried to pull the curtain but failed; he found nothing but a curtain.

The judge announced his judgement. He said "The two men's pictures have cheated only animal and bees which have only five senses. But the boy's picture has cheated me .... a man of six senses. So the third man wins the first prize". The judge greeted the boy:

"Wisdom counts more than age".

Scanned with CamScanner

GREAT MEN ON SELF

B. Navaneethakrishnan

SELF - CONFIDENCE

"Self-confidence is the first requisite for great undertakings"

— Samuel Johnson

SELF - CONTROL

"The life of self-control is not grievous but joyous when we become accustomed to it. It clears the mind; it strengthens the judgement; it elevates the character. It is the true freedom which places us above both our bodies and our minds, and so gives us the true use of them".

— Benjamin Jowett

"Every man can develop the power of determining, controlling his thoghts, character is built up by long-continued habits of thought".

— Bernard Hollander, M.D.

"Let each man make of himself that which he instructs others to be. Himself well controlled, he may control other".

— Buddha

SELF - DECEPTION

"The easiest thing of all is to deceive one's self; for what a man wishes he generally believes to be true".

— Demosthenes

SELF - DEFENCE

"Self - defence is a virtue,
Sole bulwark of all right"

— Byron

"Self - defence is Nature's eldest law"

— Dryden

" The smallest worm will turn being trodden on. And doves will peck in safeguard of the brood ".

— Shakespeare

SELF - DISCIPLINE

" If a man is to stand erect, it must be by his own efforts; for he cannot be kept propped up by the help of others. He is master of himself and of his actions. He can avoid falsehood, and be truthful; he can shun sensualism, and be continent; he can run aside from doing a cruel thing, and be benevolent and forgiving ".

— The times of India

SELF - HELP

" Cultivate self-help; do not seek nor like to be dependent upon others for what you can yourself supply; and keep down as much as you can the standard of your wants, for in this lies a great secret of manliness, true wealth and happiness ".

— Mr. Gladstone to his son

SELF - LOVE

" Self - love, my liege, is not so vile a sin
As self - neglecting "

— Shakespeare

SELF - MADE

" Our self-made men are the glory of our institutions "

— Wendell Phillips

SELF - PRAISE

" Let another man praise thee, and not thine own mouth "

— Proverb

" Talk not of the good turn you did your friend. Forget it. Advertised generosity has no virtue "

— The time of India

SELF - RESPECT

" It is necessary to the happiness of man he be mentally faithful to himself "

— Thomas Paine

Scanned with CamScanner

SELF - SACRIFICE

"Greater love hath no man than this, that a man lay down his life for his friends"

— John, XV

SELF - TRUST

"Self - trust is the essence of heroism"

— Emerson

SELF - WILL

"Self - will is so ardent and active that it will break a world to pieces to make a stool to sit on"

— Cecil

THREE THINGS

"Self - reverence, self - knowledge self - control.
These three things alone lead life to sovereign power"

— Tennyson

Thy right is to work only ;
but never to its fruits ;
let not the fruit of action be thy motive
nor let thy attachment be to inaction

(Bhagawad Geeta, Chapter II, 47)

FOOD FOR THOUGHT

B. Sadasivan, B. P. E.,

"The march of intellect is proceeding at quick time; and if its progress be not accompanied by a corresponding improvement in morals and religion, the faster it proceeds, with the move violence will you be hurried down the road to ruin".

— SOUTHEY

**

"Moral Education, briefly, is the leading of human souls to what is best, and making what is best out of them; and these two objects are always attainable together, and by the same means; the training which makes men happiest in themselves also makes them most serviceable to others".

— RUSKIN

**

"Happiness can be built on virtue alone, and must, of necessity have truth for its foundation".

— COLERIDGE

**

"Virtue is a state of war and to live in it we have always to combat with ourselves".

— ROUSSEAU

**

"We never enjoy perfect happiness on earth; our most fortunate successes are mingled with sadness, some anxieties always perplex the reality of our satisfaction".

— CORNEILLE

**

"Here below is not the land of happiness; I know it now; it is only the land of toil, and every joy which comes to us is only to strengthen us for some greater labour that is to succeed".

— FICHTE

**

"Happiness is neither within us nor without us - it is the union of ourselves with God".

— PASCAL

**

Scanned with CamScanner

"There is, I know not how, in the minds of men, a certain presage, as it were of a future existence; and this takes the deepest root, and is most discoverable in the greatest geniuses and most exalted souls".

— CICERO

**

"Life is rather a state of embryo, a preparation for life; a man is not completely born till he has passed through death". — FRANKLIN

**

There is no death. What seems so is transition;
This life of mortal breath
Is but a suburb of the life elysian
Whose portals we call death.

— LONGFELLOW

**

"One can never repeat too often, that Reason as it exists in man, is only our intellectual eye, and like the eye, to see — it needs Light, to see clearly and for — it needs the light of Heaven". — ANON

**

"A good conscience is never lawless in the worst regulated state, and will provide those laws for itself which the neglect of legislators had forgotten to supply". — FIELDING

**

"They who disbelieve in virtue because man has never been found perfect, might as reasonably deny the sun because it is not always noon". — HARE

**

"Poverty is, except where there is an actual want of food and raiment, a thing much more imaginary than real". — COBBET

**

"What is even poverty itself, that a man should murmur under it? It is but as the pain of piercing a maiden's ear, and you hung precious jewels in the wound". — RICKTER

**

"Even from the body's purity the mind receives a secret sympathetic aid". — THOMPSON

**

"Wherever you see persecution", says a certain writer, "there is more than a probability that truth lies on the persecuted side".

— NAPOLEON

Scanned with CamScanner

COLLEGE JOKES

M. K. Jeganatha Raja, B. A.,

Prof : "Name two pronouns".
Student : "Who? Me?"

**

Prof: "What is nitrate of Sodium?".
Student : "Half the day rate, I suppose".

**

Chem Prof : "Come, come, give me the answer, please!"
Student : "I can't say it, but it's on the tip of my tongue"
Another Student : "Gracious! Don't swallow it - it's arsenic!".

**

Teacher : "Why are you late?"
Student : "Class started before I got here".

**

Editor : Did you write this poem yourself?
Contributor : Yes, every line of it.
Editor : Then I'm glad to meet you, Lord Byron, I thought you were dead long ago.

**

Child : Dad, what are the holes in the board for?
Dad : Those are knot wholes.
Child : Well, if they are not holes, what are they?

**

"Waiter?"
"Yes, Sir"
"What's this"
"It's bean soup, Sir"
"No matter what it's been, what is it now?"

**

"Do you think I should put more fire into my editorials?" the writer asked.
"No" said the Editor. "Vice Versa"

**

Scanned with CamScanner

Phone : { Residence : 396
Office : 366

Rc. No. 461328

Tel: YANNARKAY

N. R. KRISHNAMA RAJA

COTTON MERCHANTS

RAJAPALAYAM - 626 117

Branch Office :

VIRUDHUNAGAR

Phone No. 3740

With the best Compliments from:

Phone: 407

KUMARAN STORES

Dealers in: ALL ELECTRICAL GOODS

Tenkasi Road,
RAJAPALAYAM.

போன்: 728

ஸ்ரீ வெங்கடேஸ்வரா பர்னிச்சர்

683, தென்காசி ரோடு
இராஜபாளையம்

எங்களிடம் உயர்தர ஸ்டீல் பர்னிச்சர்கள் ரெடி ஸ்டாக்கில் உள்ளது. தாங்கள் தேவைக்கு எங்களிடம் வாங்கி மகிழும்படி மிக தாழ்மையுடன் வேண்டுகிறோம்.

தங்கள் வரவை எதிர்பார்க்கும்
அன்பன்
K. S. ஜெகதீச ராஜா

Scanned with CamScanner

THE TANJORE PERMANENT BANK LIMITED

Regd. Office: TANJORE

Save your savings in our Bank
Earn more interest

AND

Enjoy the benefit of tax exemption.

Interest:

On SAVINGS ACCOUNT: 5-1/4% p. a.
On FIXED DEPOSITS: Upto 10% p. a.
On RECURRING DEPOSITS Upto 10% p. a.

Contact any one of your 80 Branches throughout Tamil Nadu.

R. CHOKKAPPA,
Secretary.

B. K. MADHAVAN,
Chairman.

With Best Compliments of

THE LAKSHMI VILAS BANK LTD.

Administrative Office:

1, Pycrofts Garden Road
MADRAS - 600006

Registered Office:

693, Jawahar Bazaar
KARUR - 639001

THE BANK FOR THE MASSES

Grams : BLISS   Telex : MA 294   Phones : 481 & 411

RAJAPALAYAM MILLS LIMITED

Samusigapuram Road
Post Box No. 1
RAJAPALAYAM - 626117
(South India)

•

(A modern Spinning Mills with 36, 044 Spindles)

•

Manufacturers of

COMBED, CARDED, SINGLE & DOUBLE YARN
IN HANKS AND CONES
COUNTS : 20s to 100s

•

Founder : SRI P. A. C. RAMASAMY RAJA
Chairman : SRI P. A. C. R. RAMASUBRAMANIA RAJA

With best compliments from :

SRI BHARATHI COTTON MILLS

POST BOX No. 6

RAJAPALAYAM

Spinners of best Quality Cotton Yarn of
Counts 20s & 40s both Singles
and Doubled.

Scanned with CamScanner

With the best compliments of :

INDIAN REINFORCING COMPANY (WELDED MESH) PVT. LTD.,

Manufacturers of

'Irc'

Welded Wire Mesh
for

CONCRETE REINFORCEMENT, PARTITIONS,
SCREENS, MACHINERY GUARDS, VENTILATOR OPENINGS,
WINDOW GUARDS, LIFT ENCLOSURES, TRAYS
GAGES, SHELVES, CRATES ETC. ETC.

No. 4, Mount – Poonamallee Road, Nandambakkam,

MADRAS - 600 089

Telephone : 431989 — Grams : REINFORCE
Telex : 041 - 7459

SAVE * SAVE AND SAVE

for your family and for future

5 ways to save with

THE SOUTH INDIA BANK LTD. (Tinnevelly)

Invest in Savings Bank & earn 5-1/2% p. a.

" Fixed Deposit Account — from 3-1/4% p. a. to 10% p. a.

" Recurring Deposit Plan

" Daily Savings Fund

" Lay one hatch three scheme (Invest Rs. 10/- and earn Rs. 30/-)

CHIT FUNDS GROUPS TO SUIT EVERY ONE from Rs. 500/- to Rs. 1/- Lac for periods 20 months to 50 months.

40 OFFICES AT IMPORTANT CENTRES IN TAMILNADU AT YOUR SERVICE.

BRANCHES OPENING SHORTLY AT THE FOLLOWING CENTRES:

Erode

Madurai (Ramnad Road)

Tanjavur

Papankulam

Periathalai

SAVE WITH SOUTH INDIA BANK LTD.

Established - 1903

A scheduled Bank with a tradition

for

Courtesy and Service

for all

your Banking Needs

THE SOUTH INDIA BANK LTD. (Tinnevelly)

Regd. Office: 62, EAST CAR STREET,

TIRUNELVELI - TOWN.

With best compliments from:

THE JANAKIRAM MILLS LIMITED,

(SPINNING MILLS)

POST BOX No. 4

RAJAPALAYAM - 626117.

Telegram: "SAKTHI" Phone: 302

SPINNERS OF BEST QUALITY OF COTTON YARN -
COUNTS RANGING FROM 14s to 80s
IN HANK. CONE AND DOUBLED YARN.

Scanned with CamScanner

With the best compliments from :

SRI SRINIVASA PRESS

QUALITY

LETTER PRINTERS

TENKASI ROAD

RAJAPALAYAM

Phone : 605

Phone No. 201

RAJAPALAYAM PAPER STORES,

RAJAPALAYAM.

Best Quality and Cheapest Prices.

For

All Varieties of Papers,

Students Note Books and Office Stationery.

Agent for : Kores Carbon.

With the best compliments from :

Phone No. 771

BHARATH PAPER STORES

Dealers in : PAPER & OFFICE STATIONERY

Stockists :

KORES : Carbon paper
Ribbons
Duplicating Ink
Stencils
Office accessories
ART Materials
Printing Inks

Manufacturers of :

Exercise School Note Books
Account Note Books
Envelops

Prop : K. G. R. Raja. * Mudangiar Road * RAJAPALAYAM

With Best Compliments of

RAJENDRA SPORTS COMPANY

PALAYAMKOTTAI.

P. U. C. Commerce:

Elements of Commerce

and

வணிகவியல்

by

Prof. L. S. Mani
Head of the Dept., of Commerce
M. D. T. Hindu College
TIRUNELVELI-10

and

Prof. L. C. Thanu
Principal
S. T. Hindu College
NAGERCOIL.

(Recommended by the Universitie of Annamalai and Madurai)

NARAYANAN PUBLICATIONS

C/o. Doss Press

NAGERCOIL